

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 130

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

1 mai 2014

Cuprins

I Acte legislative

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordi-
nul european de anchetă în materie penală** 1

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 441/2014 al Comisiei din 30 aprilie 2014 de modi-
ficare a Regulamentului (CE) nr. 29/2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături
de date pentru cerul unic european ⁽¹⁾** 37
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 442/2014 al Comisiei din 30 aprilie 2014 de modi-
ficare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 în ceea ce privește cererile de includere în lista
țărilor terțe recunoscute în scopul echivalenței în ceea ce privește importul de produse
ecologice ⁽¹⁾** 39
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 443/2014 al Comisiei din 30 aprilie 2014 de modi-
ficare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 în ceea ce privește nivelurile
de declanșare a taxelor suplimentare pentru tomate, castraveți, struguri de masă, caise, cireșe,
altele decât vișinele, piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine, și prune** 41
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 444/2014 al Comisiei din 30 aprilie 2014 de stabilire a
valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 43

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Regulamentul nr. 57 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) — Dispoziții uniforme privind omologarea farurilor pentru motociclete și vehicule asimilate ca atare 45**

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/41/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 3 aprilie 2014****privind ordinul european de anchetă în materie penală**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) litera (a),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Bulgaria, a Republicii Estonia, a Regatului Spaniei, a Republicii Austria, a Republicii Slovenia și a Regatului Suediei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (2) În temeiul articolului 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii se bazează pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, care este considerat, începând cu Consiliul European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, ca fiind piatra de temelie a cooperării judiciare în materie penală în cadrul Uniunii.
- (3) Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului ⁽²⁾ a abordat necesitatea recunoașterii reciproce imediate a ordinelor pentru a preveni distrugerea, transformarea, deplasarea, transferul sau înstrăinarea probelor. Cu toate acestea, deoarece instrumentul respectiv este limitat la faza de indisponibilizare, ordinul de înghețare trebuie să fie însoțit de o cerere separată de transfer al probelor către statul care emite ordinul (denumit în continuare „stat emitent”), în conformitate cu normele aplicabile asistenței reciproce în materie penală. Aceasta rezultă într-o procedură în două etape care îi afectează eficiența. În plus, acest regim coexistă cu instrumentele tradiționale de cooperare și, în consecință, este rar utilizat în practică de către autoritățile competente.
- (4) Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului ⁽³⁾ referitoare la mandatul european de obținere a probelor (MEP) a fost adoptată pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală. Cu toate acestea, MEP se aplică doar probelor deja existente și, prin urmare, acoperă un spectru limitat de cooperare judiciară în materie penală cu privire la probe. Din cauza domeniului de aplicare limitat, autoritățile competente au fost libere să utilizeze fie noul regim, fie procedurile de asistență judiciară reciprocă, care rămân în orice caz aplicabile probelor care nu se încadrează în domeniul de aplicare al MEP.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 27 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 martie 2014.

⁽²⁾ Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (JO L 196, 2.8.2003, p. 45).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 72).

- (5) De la adoptarea Deciziilor-cadru 2003/577/JAI și 2008/978/JAI, a devenit evident faptul că actualul cadru de strângere a probelor este prea fragmentat și complicat. În consecință, se impune o nouă abordare.
- (6) În cadrul Programului de la Stockholm adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, acesta a considerat că ar trebui să se urmărească instituirea unui sistem cuprinzător pentru obținerea probelor în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră, pe baza principiului recunoașterii reciproce. Consiliul European a arătat că instrumentele existente în acest domeniu constituie un regim fragmentar și că este necesară o nouă abordare, bazată pe principiul recunoașterii reciproce, dar care să ia în considerare și flexibilitatea sistemului tradițional de asistență judiciară reciprocă. În consecință, Consiliul European a solicitat un sistem cuprinzător care să înlocuiască toate instrumentele existente în acest domeniu, inclusiv Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului, care să includă pe cât posibil toate tipurile de probe și care să prevadă termene pentru aplicare și să limiteze pe cât posibil motivele de refuz.
- (7) Această nouă abordare este bazată pe un instrument unic numit ordinul european de anchetă. Un ordin european de anchetă urmează să fie emis în scopul desfășurării uneia sau mai multor măsuri de investigare specifice în statul care execută ordinul european de anchetă (denumit în continuare „statul executant”) în vederea strângerii de probe. Aceasta include obținerea de probe care sunt deja în posesia autorității executante.
- (8) Ordinul european de anchetă ar trebui să aibă un domeniu de aplicare orizontal și, în consecință, să se aplice tuturor măsurilor de investigare destinate strângerii de probe. Totuși, instituirea unei echipe comune de anchetă și strângerea de probe în cadrul unei astfel de echipe necesită norme specifice care sunt mai eficient tratate în mod separat. Prin urmare, fără a aduce atingere aplicării prezentei directive, instrumentele existente ar trebui să se aplice în continuare acestui tip de măsură de investigare.
- (9) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice supravegherii transfrontaliere menționate în Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁾.
- (10) Ordinul european de anchetă ar trebui să se axeze pe măsura de investigare care trebuie pusă în aplicare. Autoritatea emitentă este cea mai în măsură să decidă ce măsură de investigare urmează să fie utilizată, pe baza cunoașterii detaliilor anchetei respective. Totuși, autoritatea executantă ar trebui, ori de câte ori este posibil, să utilizeze un alt tip de măsură de investigare dacă măsura indicată nu există în temeiul dreptului său intern sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară. Disponibilitatea ar trebui să se refere la cazurile în care măsura de investigare indicată există în temeiul dreptului statului executant, dar este disponibilă în mod legal numai în anumite situații, de exemplu atunci când măsura de investigare poate fi executată doar pentru încălcări de o anumită gravitate, împotriva unor persoane față de care există deja un anumit nivel de suspiciune sau cu acordul persoanei vizate. Autoritatea executantă poate, de asemenea, să recurgă la un alt tip de măsură de investigare atunci când aceasta ar duce la același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă prin mijloace care afectează mai puțin drepturile fundamentale ale persoanei în cauză.
- (11) Recurgerea la ordinul european de anchetă ar trebui să se facă atunci când executarea unei măsuri de investigare pare proporțională, adecvată și aplicabilă în cazul respectiv. Autoritatea emitentă ar trebui prin urmare să determine dacă probele solicitate sunt necesare și proporționale față de scopul procedurilor, dacă măsura de investigare aleasă este necesară și proporțională față de strângerea probelor în cauză și dacă, prin emiterea unui ordin european de anchetă, un alt stat membru ar trebui implicat în strângerea probelor respective. Aceeași evaluare ar trebui efectuată și în cadrul procedurii de validare, atunci când validarea ordinului european de anchetă este necesară în temeiul prezentei directive. Executarea unui ordin european de anchetă nu ar trebui refuzată din alte motive decât cele menționate în prezenta directivă. Cu toate acestea, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul de a opta pentru o măsură de investigare mai puțin intruzivă decât cea indicată într-un ordin european de anchetă dacă aceasta permite obținerea unor rezultate similare.
- (12) Atunci când emite un ordin european de anchetă, autoritatea emitentă ar trebui să acorde o atenție specială asigurării respectării depline a drepturilor astfel cum sunt consacrate la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Presumția de nevinovăție și dreptul la apărare în cadrul procedurilor penale sunt o piatră de temelie a drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă în domeniul justiției penale. Orice limitare a acestor drepturi printr-o măsură de investigare dispusă în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să fie în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 52 din Cartă în ceea ce privește necesitatea și obiectivele de interes general pe care ar trebui să le urmărească, în special protejarea drepturilor și libertăților celorlalți.

⁽¹⁾ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

- (13) În vederea asigurării transmiterii ordinului european de anchetă către autoritatea competentă a statului executant, autoritatea emitentă poate face uz de orice mijloace posibile sau relevante de transmitere, de exemplu de sistemul securizat de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene, Eurojust sau de orice alte canale utilizate de autoritățile judiciare sau de aplicare a legii.
- (14) Atunci când se face o declarație referitoare la regimul lingvistic, statele membre sunt încurajate să includă cel puțin o limbă care este utilizată în mod obișnuit în Uniune, alta decât limba sau limbile lor oficiale.
- (15) Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare ținând cont de Directivele 2010/64/UE ⁽¹⁾, 2012/13/UE ⁽²⁾ și 2013/48/UE ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului care se referă la drepturile procesuale în procedurile penale.
- (16) Măsurile fără caracter coercitiv ar putea fi, de exemplu, acele măsuri care nu încalcă dreptul la viață privată sau dreptul de proprietate, în funcție de dreptul intern.
- (17) Principiul *ne bis in idem* reprezintă un principiu fundamental în dreptul Uniunii, astfel cum a fost recunoscut de Cartă și dezvoltat de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prin urmare, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul să refuze executarea unui ordin european de anchetă dacă executarea acestuia ar fi contrară principiului respectiv. Având în vedere caracterul preliminar al procedurilor care stau la baza unui ordin european de anchetă, executarea acestuia nu ar trebui să facă obiectul unui refuz atunci când urmărește să stabilească existența unui posibil conflict cu principiul *ne bis in idem* sau când autoritatea emitentă a furnizat asigurări că probele transferate în urma executării ordinului european de anchetă nu vor fi utilizate în scopul urmăririi penale sau aplicării unei sancțiuni unei persoane în a cărei cauză s-a pronunțat o hotărâre definitivă într-un alt stat membru pentru aceleași fapte.
- (18) La fel ca în cazul altor instrumente de recunoaștere reciprocă, prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Cartă. Pentru a clarifica acest lucru, se introduce o dispoziție specifică în text.
- (19) Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul Uniunii se bazează pe încredere reciprocă și pe o prezumție de respectare de către statele membre a dreptului Uniunii și, în particular, a drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, această prezumție este relativă. În consecință, dacă există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar duce la încălcarea unui drept fundamental al persoanei în cauză și că statul executant nu și-ar respecta obligațiile în ceea ce privește protejarea drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă, executarea ordinului european de anchetă ar trebui refuzată.
- (20) Ar trebui să fie posibil să se refuze un ordin european de anchetă în cazul în care recunoașterea sau executarea acestuia în statul executant ar presupune o încălcare a unei imunități sau a unui privilegiu în statul respectiv. Nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu în dreptul Uniunii; prin urmare, definiția exactă a acestor termeni este lăsată la latitudinea dreptului intern, care poate include măsuri de protecție aplicabile profesiilor medicale și juridice, însă nu ar trebui interpretată într-un mod care ar fi contrar obligației de eliminare a anumitor temeuri de refuz prevăzute în Protocolul la Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽⁴⁾. Aceasta poate include, de asemenea, deși nu sunt neapărat considerate privilegii sau imunități, norme referitoare la libertatea presei și la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.
- (21) Sunt necesare termene pentru a asigura cooperarea rapidă, eficientă și consecventă între statele membre în materie penală. Luarea deciziei privind recunoașterea sau executarea, precum și executarea concretă a măsurii de investigare ar trebui să se desfășoare cu aceeași celeritate și cu același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară. Ar trebui să fie prevăzute termene pentru a asigura luarea unei decizii sau executarea în termen rezonabil sau pentru a respecta constrângeri procedurale în statul emitent.

⁽¹⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Protocol la Convenția cu privire la Asistență judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, elaborat de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană (JO C 326, 21.11.2001, p. 2).

- (22) Căile de atac disponibile împotriva unui ordin european de anchetă ar trebui să fie cel puțin echivalente celor disponibile într-o cauză internă împotriva măsurii de investigare respective. În conformitate cu dreptul lor intern, statele membre ar trebui să asigure aplicabilitatea acestor căi de atac, inclusiv prin informarea oricărei părți interesate, în timp util, cu privire la posibilitățile de a recurge la căile de atac respective. În cazurile în care obiecțiile împotriva ordinului european de anchetă sunt depuse de către o parte interesată în statul executant cu privire la motivele de fond ale emiterii ordinului european de anchetă, este recomandabil ca informațiile cu privire la o asemenea contestație să fie transmise autorității emitente, iar partea interesată să fie informată în consecință.
- (23) Cheltuielile angajate pe teritoriul statului executant pentru executarea unui ordin european de anchetă ar trebui să fie suportate exclusiv de statul respectiv. Această înțelegere este în conformitate cu principiul general al recunoașterii reciproce. Cu toate acestea, executarea unui ordin european de anchetă poate angaja costuri excepțional de ridicate din partea statului executant. Astfel de costuri excepțional de ridicate pot include, de exemplu, expertize complexe sau operațiuni ample de poliție sau activități de supraveghere ample pe parcursul unei perioade îndelungate. Acest aspect nu ar trebui să împiedice executarea unui ordin european de anchetă, iar autoritatea emitentă și cea executantă ar trebui să stabilească ce costuri urmează să fie considerate excepțional de ridicate. Chestiunea costurilor ar putea face obiectul unor consultări între statul emitent și statul executant, cărora li se recomandă să rezolve această chestiune în etapa consultărilor. În ultimă instanță, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă sau să îl mențină, iar acea parte a costurilor care este estimată ca excepțional de ridicată de către statul executant și absolut necesară în cursul procedurilor ar trebui suportată de statul emitent. Acest mecanism nu ar trebui să constituie un motiv suplimentar de refuz și în nici un caz nu ar trebui să se abuzeze de acesta într-un mod care ar amâna sau împiedica executarea unui ordin european de anchetă.
- (24) Ordinul european de anchetă stabilește un regim unic pentru obținerea probelor. Totuși, sunt necesare norme suplimentare pentru unele tipuri de măsuri de investigare care ar trebui indicate în ordinul european de anchetă, precum transferul temporar al persoanelor private de libertate, audierile prin videoconferință sau videoconferință, obținerea de informații referitoare la conturile bancare sau tranzacțiile bancare, livrările supravegheate sau investigațiile sub acoperire. Măsurile de investigare care implică strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp ar trebui incluse în ordinul european de anchetă, dar, atunci când este necesar, între statul emitent și statul executant ar trebui să fie convenite modalitățile practice de abordare a diferențelor existente în dreptul intern al statelor respective.
- (25) Prezenta directivă stabilește norme privind punerea în aplicare, în toate etapele procedurilor penale, inclusiv în cea a procesului, a unei măsuri de investigare, dacă este cazul cu participarea persoanei în cauză, în vederea strângerii de probe. De exemplu, un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al persoanei în cauză către statul emitent sau pentru desfășurarea unei audieri prin videoconferință. Cu toate acestea, în cazul în care persoana respectivă urmează să fie transferată într-un alt stat membru în scopul urmăririi penale, inclusiv al aducerii persoanei respective în fața unei instanțe pentru a fi judecată, ar trebui emis un mandat european de arestare, în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.
- (26) În vederea asigurării utilizării proporționale a unui mandat european de arestare, autoritatea emitentă ar trebui să analizeze dacă un ordin european de anchetă ar fi un mijloc eficace și proporțional de desfășurare a procedurilor penale. Autoritatea emitentă ar trebui să analizeze, în special, dacă emiterea unui ordin european de anchetă pentru audierea prin videoconferință a unei persoane suspectate sau acuzate ar putea reprezenta o alternativă eficace.
- (27) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține probe privind conturile, de orice natură, deținute în orice bancă sau orice instituție financiară nebancară, de către o persoană care face obiectul unor proceduri penale. Această posibilitate se înțelege în general ca referindu-se nu numai la persoanele suspectate sau acuzate, ci și la orice altă persoană cu privire la care aceste informații sunt considerate necesare de către autoritățile competente pe parcursul desfășurării procedurilor penale.
- (28) În cazul în care în prezenta directivă se face trimitere la instituțiile financiare, acest termen ar trebui înțeles în conformitate cu definiția relevantă de la articolul 3 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (29) Atunci când se emite un ordin european de anchetă pentru a se obține „detalii” unui anumit cont, termenul „detalii” ar trebui înțeles ca incluzând cel puțin numele și adresa titularului de cont, detalii privind eventualii împuterniciți asociați contului respectiv și orice alte detalii sau documente furnizate de titularul de cont în momentul deschiderii contului, care se află încă în posesia băncii.

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

- (30) Posibilitățile de cooperare în temeiul prezentei directive privind interceptarea telecomunicațiilor nu ar trebui să se limiteze la conținutul acestora, ci ar trebui să vizeze, de asemenea, colectarea de date privind traficul și localizarea asociate cu aceste telecomunicații, permițând autorităților competente să emită un ordin european de anchetă în scopul obținerii unor date mai puțin intruzive privind telecomunicațiile. Un ordin european de anchetă emis în vederea obținerii de date privind istoricul traficului și al localizării în legătură cu telecomunicațiile ar trebui tratat în cadrul regimului general referitor la executarea ordinului european de anchetă și poate fi considerat, în funcție de dreptul intern al statului executant, drept o măsură de investigare cu caracter coercitiv.
- (31) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să acorde asistența tehnică necesară, ar trebui trimis un ordin european de anchetă numai unuiu dintre aceste state, acordându-se prioritate statului membru în care se află persoana în cauză. Statele membre în care se află subiectul interceptării și din partea cărora nu este necesară asistență tehnică în vederea realizării interceptării ar trebui să fie înștiințate de acest lucru în conformitate cu prezenta directivă. Cu toate acestea, atunci când asistența tehnică nu poate fi primită din partea unui singur stat membru, poate fi transmis un ordin european de anchetă către mai multe state executante.
- (32) Într-un ordin european de anchetă care conține o cerere de interceptare a telecomunicațiilor, autoritatea emitentă ar trebui să pună la dispoziția autorității executante informații suficiente, cum ar fi detalii legate de fapta penală anchetată, pentru a permite autorității executante să evalueze dacă măsura de investigare respectivă ar fi autorizată într-o cauză internă similară.
- (33) Statele membre ar trebui să acorde atenție importanței garantării faptului că asistența tehnică poate fi asigurată de un furnizor care utilizează rețele și servicii de telecomunicații accesibile publicului pe teritoriul statului membru vizat, pentru a facilita cooperarea în cadrul acestui instrument în legătură cu interceptarea legală a telecomunicațiilor.
- (34) Având în vedere domeniul său de aplicare, prezenta directivă se referă la măsuri provizorii numai în vederea strângerii de probe. În această privință, ar trebui subliniat că orice element, inclusiv activele financiare, poate face obiectul unor diferite măsuri provizorii în cadrul procedurilor penale, nu numai în scopul strângerii de probe, ci și în vederea confiscării. Distincția dintre cele două obiective ale măsurilor provizorii nu este întotdeauna evidentă și scopul măsurii provizorii se poate schimba pe parcursul anchetei. Din acest motiv, este esențial să se mențină o legătură facilă între diferitele instrumente aplicabile în acest domeniu. În plus, din același motiv, decizia utilizării sau nu a unui element ca probă și, prin urmare, să facă obiectul unui ordin european de anchetă ar trebui lăsate în sarcina autorității emitente.
- (35) Atunci când se face trimitere la asistența reciprocă în instrumentele internaționale relevante, precum convențiile încheiate în cadrul Consiliului Europei, ar trebui înțeles că prezenta directivă are prioritate față de convențiile respective pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.
- (36) Categoriile de infracțiuni enumerate în anexa D ar trebui interpretate în mod consecvent cu interpretarea lor în cadrul instrumentelor juridice existente referitoare la recunoașterea reciprocă.
- (37) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, Parlamentul European și Consiliul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (38) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume recunoașterea reciprocă a deciziilor luate în vederea obținerii de probe, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (39) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și în Cartă, în special la titlul VI, în dreptul internațional și acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

poate fi interpretată ca o interdicție de a refuza executarea unui ordin european de anchetă în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că respectivul ordin european de anchetă a fost emis cu scopul de a urmări penal o persoană sau de a-i impune sancțiuni bazate pe motive precum sexul, rasa, originea etnică, religia, orientarea sexuală, naționalitatea, limba, sau opiniile politice, sau să se considere că aduce atingere situației persoanei din unul dintre aceste motive.

- (40) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. În conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Cartă și articolul 16 alineatul (1) din TFUE, orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.
- (41) Statele membre ar trebui să prevadă, în aplicarea prezentei directive, politici transparente în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și exercitarea dreptului persoanei vizate de a recurge la căi de atac în vederea protejării datelor sale cu caracter personal.
- (42) Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei directive ar trebui prelucrate numai când este necesar și în mod proporțional față de scopurile compatibile cu prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea infracțiunilor sau aplicarea sancțiunilor penale și exercitarea dreptului la apărare. Numai persoanele autorizate ar trebui să aibă acces la informații care conțin date cu caracter personal, care poate fi obținut prin proceduri de autentificare.
- (43) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (44) În conformitate cu articolele 1 și 2 și articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (45) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (46) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a emis un avis la 5 octombrie 2010 ⁽¹⁾ în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Articolul 1

Ordinul european de anchetă și obligația de executare a acestuia

(1) Ordinul european de anchetă reprezintă o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a unui stat membru (denumit în continuare „statul emitent”) pentru a pune în aplicare una sau mai multe măsuri de investigare specifice într-un alt stat membru (denumit în continuare „statul executant”) în vederea obținerii de probe în conformitate cu prezenta directivă.

Ordinul european de anchetă poate fi emis și pentru obținerea de probe care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant.

⁽¹⁾ JO C 355, 29.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (2) Statele membre execută ordinul european de anchetă pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu prezenta directivă.
- (3) Emiterea unui ordin european de anchetă poate fi solicitată de o persoană suspectată sau acuzată, sau de un avocat în numele său, în cadrul drepturilor de apărare aplicabile în conformitate cu procedura penală internă.
- (4) Prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv dreptul la apărare al persoanelor care fac obiectul unor proceduri penale, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care este emis ordinul european de anchetă;
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de investigare;
- (c) „autoritate emitentă” înseamnă:
- (i) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent pentru cauza vizată; sau
 - (ii) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale, care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte de a fi transmis autorității executante, ordinul european de anchetă este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei directive, în special condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1), de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent. În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în sensul transmiterii ordinului european de anchetă;
- (d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezenta directivă și cu procedurile aplicabile într-o cauză internă similară. Altfel de proceduri pot necesita o autorizare din partea unei instanțe din statul executant, atunci când dreptul intern al acestuia prevede acest lucru.

Articolul 3

Domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă

Ordinul european de anchetă include orice măsură de investigare cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Convenția”) și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului ⁽²⁾, cu excepția cazului în care scopul este aplicarea articolului 13 alineatul (8) din Convenție, și respectiv articolului 1 alineatul (8) din Decizia-cadru.

Articolul 4

Tipuri de proceduri pentru care poate fi emis ordinul european de anchetă

Ordinul european de anchetă poate fi emis:

- (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent;
- (b) în proceduri inițiate de autorități administrative sau autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală;

⁽¹⁾ Convenție elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3).

⁽²⁾ Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1).

- (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală; și
- (d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c) care privesc infracțiuni sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de pedepse unei persoane juridice în statul emitent.

Articolul 5

Conținutul și forma ordinului european de anchetă

- (1) Ordinul european de anchetă prezentat în formularul prevăzut în anexa A se completează, se semnează și conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea emitentă.

Ordinul european de anchetă cuprinde în special următoarele informații:

- (a) date referitoare la autoritatea emitentă și, după caz, la autoritatea de validare;
 - (b) obiectul și motivele ordinului european de anchetă;
 - (c) informațiile necesare disponibile cu privire la persoana sau persoanele în cauză;
 - (d) o descriere a faptei penale care face obiectul anchetei sau al procedurilor, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
 - (e) o descriere a măsurii sau măsurilor de investigare solicitate și a probelor care urmează să fie obținute.
- (2) Fiecare stat membru precizează limba (limbile) care, dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și în plus față de limba oficială (limbile oficiale) a (ale) statului membru în cauză, poate (pot) fi utilizată (utilizate) pentru completarea sau traducerea ordinului european de anchetă atunci când statul membru în cauză este statul executant.
- (3) Autoritatea competentă a statului emitent traduce ordinul european de anchetă prevăzut în anexa A într-o limbă oficială a statului executant sau în orice altă limbă indicată de statul executant în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

CAPITOLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Articolul 6

Condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de anchetă

- (1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională față de scopul procedurilor menționate la articolul 4, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și
 - (b) măsura sau măsurile de investigare indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară.
- (2) Condițiile menționate la alineatul (1) sunt evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă.
- (3) În cazul în care o autoritate executantă are motive să creadă că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării ordinului european de anchetă. După această consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă.

Articolul 7

Transmiterea ordinului european de anchetă

- (1) Ordinul european de anchetă completat în conformitate cu articolul 5 se transmite de autoritatea emitentă către autoritatea executantă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă, în condiții care să permită statului executant să stabilească autenticitatea acestuia.
- (2) Orice comunicări oficiale ulterioare au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.
- (3) Fără a aduce atingere articolului 2 litera (d), fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente. Un stat membru poate, dacă este necesar potrivit organizării sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale responsabilitatea transmiterii și primirii administrative a ordinului european de anchetă, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acesta.
- (4) Autoritatea emitentă poate transmite ordinului european de anchetă prin intermediul sistemului de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene instituită prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.
- (5) În cazul în care identitatea autorității executante este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.
- (6) În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un ordin european de anchetă nu are competența să îl recunoască sau să ia măsurile necesare pentru executarea ordin european de anchetă, aceasta transmite din oficiu ordinul european de anchetă autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.
- (7) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contacte directe între autoritatea emitentă și autoritatea executantă implicate sau prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre, după caz.

Articolul 8

Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent

- (1) În cazul în care autoritatea emitentă emite un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, aceasta precizează acest fapt în ordinul european de anchetă în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa A.
- (2) În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul executant, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), autoritatea emitentă poate adresa un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent direct autorității executante, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului respectiv, fără a aduce atingere notificărilor făcute în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (c).
- (3) Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este certificat în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) primul paragraf și este validat în conformitate cu articolul 2 litera (c), după caz.

CAPITOLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT

Articolul 9

Recunoașterea și executarea

- (1) Autoritatea executantă recunoaște un ordin european de anchetă, transmis în conformitate cu prezenta directivă, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și asigură executarea sa în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de anchetă în cauză ar fi fost dispusă de către o autoritate a statului executant, cu excepția cazului în care această autoritate hotărăște să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare sau unul dintre motivele de amânare prevăzute în prezenta directivă.

⁽¹⁾ Acțiunea comună 98/428/JAI din 29 iunie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de creare a unei Rețele Judiciare Europene (JO L 191, 7.7.1998, p. 4).

(2) Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant.

(3) Atunci când o autoritate executantă primește un ordin european de anchetă care nu a fost emis de o autoritate judiciară, astfel cum este specificat la articolul 2 litera (c), autoritatea executantă returnează ordinul european de anchetă statului emitent.

(4) Autoritatea emitentă poate cere ca una sau mai multe autorități ale statului emitent să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului executant în măsura în care autoritățile desemnate ale statului emitent ar fi în măsură să asiste în executarea măsurii sau măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă într-o cauză internă similară. Autoritatea executantă se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională

(5) Autoritățile statului emitent prezente în statul executant respectă dreptul statului executant pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul statului executant, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul statului executant este conformă cu dreptul statului executant în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.

(6) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, în vederea facilitării aplicării eficiente a prezentului articol.

Articolul 10

Recurgerea la măsuri de investigare alternative

(1) Autoritatea executantă recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură de anchetă decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă atunci când:

- (a) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu există în temeiul dreptului statului executant; sau
- (b) măsura de anchetă indicată în ordinul european de anchetă nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.

(2) Fără a aduce atingere articolului 11, alineatul (1) nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului executant:

- (a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității executante și informațiile sau probele ar fi putut fi obținute, în conformitate cu dreptul statului executant, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;
- (b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității executante în cadrul unor proceduri penale;
- (c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului executant;
- (d) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului executant;
- (e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.

(3) Autoritatea executantă poate recurge, de asemenea, la o măsură de investigare alta decât cea indicată în ordinul european de anchetă, atunci când măsura de investigare selectată de autoritatea executantă ar avea același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă, prin mijloace mai puțin intruzive.

(4) Atunci când decide să facă uz de posibilitatea menționată la alineatele (1) și (3), autoritatea executantă informează mai întâi autoritatea emitentă, care poate decide retragerea sau completarea ordinului european de anchetă.

(5) Atunci când, în conformitate cu alineatul (1), măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul intern al statului executant sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și atunci când nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea executantă notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se furnizeze asistența solicitată.

Articolul 11

Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (4), recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în statul executant în cazul în care:
- (a) există o imunitate sau un privilegiu în temeiul dreptului statului executant care face imposibilă executarea ordinului european de anchetă sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;
 - (b) într-un caz specific, executarea ordinului european de anchetă ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;
 - (c) ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul unor proceduri menționate la articolul 4 litera (b) și (c) și măsura de investigare nu ar fi autorizată în temeiul dreptului statului executant într-o cauză internă similară;
 - (d) executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;
 - (e) ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care, aparent, a fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului executant, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în statul executant;
 - (f) există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile statului executant în conformitate cu articolul 6 din TUE și al Cartei;
 - (g) fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului executant, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa D, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în ordinul european de anchetă, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani; sau
 - (h) utilizarea măsurii de investigare indicată în ordinul european de anchetă este restricționată, în temeiul dreptului statului executant, la o listă sau o categorie de infracțiuni sau la infracțiuni sancționabile până la un anumit nivel, care nu include infracțiunea vizată de ordinul european de anchetă.
- (2) Alineatul (1) literele (g) și (h) nu se aplică măsurilor de investigare menționate la articolul 10 alineatul (2).
- (3) Atunci când ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, autoritatea executantă nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că dreptul statului executant nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de impozite, taxe, vamă sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.
- (4) În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace adecvate; și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.
- (5) În cazul menționat la alineatul (1) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului executant, autoritatea executantă îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză.

Articolul 12

Termene pentru recunoaștere sau executare

- (1) Decizia privind recunoașterea sau executarea este luată și măsura de anchetă este pusă în aplicare cu aceeași celeritate și același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute la prezentul articol.
- (2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie pusă în aplicare la o dată specifică, autoritatea executantă ține seama de această cerință pe cât posibil.

(3) Autoritatea executantă ia decizia privind recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (5), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de anchetă de către autoritatea executantă competentă.

(4) Dacă nu există motive de amânare în temeiul articolului 15 sau probele menționate în măsura de investigare inclusă în ordinul european de anchetă se află deja în posesia statului executant, autoritatea executantă aplică măsura de investigare fără întârziere și fără a aduce atingere alineatului (5) în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (3).

(5) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (3) sau data specifică prevăzută la alineatul (2), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

(6) Dacă autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (4), aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la calendarul adecvat pentru aplicarea măsurii de investigare.

Articolul 13

Transferul probelor

(1) Autoritatea executantă transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, probele obținute sau care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant ca urmare a executării ordinului european de anchetă.

Atunci când se solicită în ordinul european de anchetă și dacă este posibil în temeiul dreptului statului executant, probele sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

(2) Transferul probelor poate fi suspendat, în așteptarea soluționării unei căi de atac, cu excepția cazului în care în ordinul european de anchetă sunt indicate motive suficiente că un transfer imediat este esențial pentru desfășurarea în condiții adecvate a anchetelor sau pentru menținerea drepturilor individuale. Totuși, transferul probelor se suspendă dacă ar cauza daune grave și ireversibile persoanei vizate.

(3) În momentul transferului probelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca probele să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.

(4) Atunci când obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri, autoritatea executantă poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere în mod temporar probele, cu condiția ca acestea să fie returnate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în oricare alt moment sau cu oricare altă ocazie convenite de autoritățile competente.

Articolul 14

Căi de atac

(1) Statele membre se asigură că măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă le sunt aplicabile căile de atac echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară.

(2) Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai printr-o acțiune inițiată în statul emitent, fără a aduce atingere garanțiilor privind drepturile fundamentale din statul executant.

(3) În cazul în care nu ar aduce atingere nevoii de asigurare a confidențialității unei anchete în temeiul articolului 19 alineatul (1), autoritatea emitentă și autoritatea executantă iau măsurile adecvate pentru a asigura faptul că sunt furnizate informații cu privire la posibilitățile în temeiul dreptului național de a recurge la căile de atac din momentul în care acestea devin aplicabile și în timp util, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a acestora.

- (4) Statele membre se asigură că termenele de exercitare a dreptului de a recurge la o cale de atac sunt identice cu cele prevăzute în cauze interne similare și că se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a exercita în mod efectiv dreptul de a recurge la aceste căi de atac.
- (5) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se informează reciproc cu privire la căile de atac împotriva emiterii, recunoașterii ori executării unui ordin european de anchetă.
- (6) Introducerea unei căi de atac în justiție nu suspendă executarea măsurii de investigare, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în cauze interne similare.
- (7) Statul emitent ia în considerare admiterea căii de atac împotriva recunoașterii sau executării unui ordin european de anchetă în conformitate cu propriul său drept intern. Fără a aduce atingere normelor procedurale interne, statele membre asigură faptul că, în procedurile penale din statul emitent, se respectă dreptul la apărare și echitatea procedurilor în cadrul evaluării probelor obținute prin intermediul ordinului european de anchetă.

Articolul 15

Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau executării

- (1) Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în statul executant în cazul în care:
- (a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei cercetări sau unei urmăririi penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar;
 - (b) obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.
- (2) De îndată ce temeiul pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia imediat măsurile necesare executării ordinului european de anchetă și informează autoritatea emitentă prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

Articolul 16

Obligația de a informa

- (1) Autoritatea competentă din statul executant care primește ordinul european de anchetă confirmă primirea acestuia, fără întârziere și, în orice caz, în termen de o săptămână de la primirea ordinului european de anchetă, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa B.

În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), această obligație este aplicabilă atât autorității centrale, cât și autorității executante care primește ordinul european de anchetă de la autoritatea centrală.

În cazurile menționate la articolul 7 alineatul (6), această obligație se aplică atât autorității competente care a primit inițial ordinul european de anchetă, cât și autorității executante căreia îi este transmis ordinul în cele din urmă.

- (2) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace:
- (a) dacă este imposibil pentru autoritatea executantă să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa A este incomplet sau în mod vădit incorect;
 - (b) dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau
 - (c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 9.

La cererea autorității emitente, informațiile sunt confirmate fără întârziere prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă.

(3) Fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace care permit o înregistrare scrisă cu privire la:

- (a) orice decizie luată în temeiul articolelor 10 sau 11;
- (b) orice decizie de amânare a executării sau recunoașterii ordinului european de anchetă, motivele amânării și, dacă este posibil, durata preconizată a amânării.

Articolul 17

Răspunderea penală privind funcționarii

Atunci când este prezent pe teritoriul statului executant în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii din statul emitent sunt considerați funcționari ai statului executant în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva acestora sau de către aceștia.

Articolul 18

Răspunderea civilă privind funcționarii

(1) În cazul în care, în cadrul aplicării prezentei directive, funcționarii unui stat membru sunt prezenți pe teritoriul unui alt stat membru, primul stat membru este răspunzător pentru orice prejudicii cauzate de funcționarii săi în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia acționează.

(2) Statul membru pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alineatul (1) repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari.

(3) Statul membru ai cărui funcționari au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru rambursează integral orice sume pe care statul membru din urmă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.

(4) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terțe părți și cu excepția alineatului (3), fiecare stat membru se abține în cazurile menționate la alineatul (1) de a pretinde de la un alt stat membru rambursarea despăgubirilor pentru prejudiciile suferite.

Articolul 19

Confidențialitatea

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că autoritatea emitentă și autoritatea executantă țin seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei în executarea ordinului european de anchetă.

(2) În conformitate cu dreptul său intern, autoritatea executantă garantează confidențialitatea faptelor și a fondului ordinului european de anchetă, în limita necesară pentru executarea măsurii de investigare. Dacă autoritatea executantă nu poate respecta cerința de confidențialitate, notifică acest lucru fără întârziere autorității emitente.

(3) În conformitate cu dreptul său intern și dacă autoritatea executantă nu a indicat altfel, autoritatea emitentă păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea executantă, cu excepția cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru anchetele și procedurile descrise în ordinul european de anchetă.

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că băncile nu divulgă clientului în cauză sau altor persoane terțe faptul că au fost transmise informații statului emitent în conformitate cu articolele 26 și 27 sau că este în curs de desfășurare o anchetă.

Articolul 20

Protecția datelor cu caracter personal

Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre asigură faptul că datele cu caracter personal sunt protejate și că pot fi prelucrate numai în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ⁽¹⁾ și cu principiile Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal și protocolul adițional la aceasta.

Accesul la astfel de date este limitat, fără a aduce atingere drepturilor persoanei vizate. Numai persoanele autorizate pot avea acces la astfel de date.

Articolul 21

Costuri

(1) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, statul executant suportă toate costurile efectuate pe teritoriul statului executant care sunt legate de executarea unui ordin european de anchetă.

(2) În cazul în care autoritatea executantă consideră că costurile executării ordinului european de anchetă pot deveni excepțional de ridicate, se poate consulta cu autoritatea emitentă referitor la posibilitatea și modalitatea de împărțire a costurilor sau de modificare a ordinului european de anchetă.

Autoritatea executantă informează în prealabil autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelei părți a costurilor considerate excepțional de ridicate.

(3) În cazuri excepționale în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la costurile menționate la alineatul (2), autoritatea emitentă poate decide:

- (a) să retragă parțial sau total ordinul european de anchetă; sau
- (b) să mențină ordinul european de anchetă și să suporte acea parte a costurilor considerată excepțional de ridicată.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII SPECIFICE PENTRU ANUMITE MĂSURI DE INVESTIGARE

Articolul 22

Transferul temporar către statul emitent al persoanelor private de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul executant.

(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă:

- (a) persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă consimțământul; sau
- (b) transferul prelungește reținerea persoanei supusă unei măsuri privative de libertate.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (a), atunci când statul executant consideră că este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei supuse unei măsuri privative de libertate i se oferă ocazia de a-și exprima opinia privind transferul temporar.

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

(4) În cazurile menționate la alineatul (1), tranzitul persoanei supuse unei măsuri privative de libertate pe teritoriul unui stat membru terț (denumit în continuare „statul membru de tranzit”) este acordat la cerere, cu furnizarea tuturor documentelor necesare.

(5) Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție din statul emitent, și datele până la care aceasta trebuie transferată și returnată pe teritoriul în statului executant sunt convenite între statul emitent și statul executant, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.

(6) Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului emitent și, după caz, pe teritoriul statului membru de tranzit, pentru faptele sau condamnările pentru care a fost ținută în detenție în statul executant, cu excepția cazului în care statul executant cere eliberarea sa.

(7) Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi obligată să o execute pe teritoriul statului executant.

(8) Fără a aduce atingere alineatului (6), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului executant și care nu sunt specificate în ordinul european de anchetă.

(9) Imunitatea menționată la alineatul (8) încetează dacă persoana transferată, care a avut posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente:

(a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau

(b) a revenit după ce a plecat.

(10) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei către și din statul emitent, care sunt suportate de către acest stat.

Articolul 23

Transferul temporar către statul executant al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența sa pe teritoriul statului executant.

(2) Articolul 22 alineatul (2) litera (a) și articolul 22 alineatele (3)-(9) se aplică, *mutatis mutandis*, transferului temporar în temeiul prezentului articol.

(3) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei în cauză către și din statul executant, care sunt suportate de către statul emitent.

Articolul 24

Audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

(1) Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului executant și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea emitentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală în conformitate cu alineatele (5)-(7).

Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul audierii unei persoane suspectate sau acuzate prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală.

(2) Pe lângă motivele de nerecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată dacă:

- (a) persoana suspectată sau acuzată nu își dă consimțământul; sau
- (b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.

(3) Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin modalitățile practice. Atunci când convine cu privire la astfel de măsuri, autoritatea executantă se angajează:

- (a) să convoace martorul sau expertul în cauză, indicând momentul și locul audierii;
- (b) să convoace persoanele suspectate sau acuzate să se prezinte la audiere în conformitate cu normele detaliate prevăzute de dreptul statului executant și să informeze aceste persoane cu privire la drepturile acestora în temeiul dreptului statului emitent, într-un termen care să le permită să își exercite în mod efectiv drepturile de apărare;
- (c) să asigure identitatea persoanei care urmează să fie audiată.

(4) Dacă într-o anumită cauză autoritatea executantă nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.

(5) Atunci când se realizează o audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală se aplică următoarele dispoziții:

- (a) autoritatea competentă a statului executant este prezent la audiere, asistat, de un interpret, dacă este cazul, și este responsabil pentru asigurarea identității persoanei care urmează să fie audiată și pentru respectarea principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.

Dacă autoritatea executantă apreciază că principiile fundamentale ale dreptului statului executant sunt încălcate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile respective;

- (b) autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant convin, dacă este necesar, asupra măsurilor pentru protejarea persoanei care urmează să fie audiată;
- (c) audierea este efectuată direct de către autoritatea competentă a statului emitent sau sub conducerea acesteia, în conformitate cu legislația sa;
- (d) la cererea statului emitent sau a persoanei care urmează să fie audiată, statul executant se asigură că respectiva persoană este asistată de un interpret, dacă este necesar;
- (e) persoanele suspectate sau acuzate sunt informate înaintea audierii cu privire la drepturile procedurale care le revin, inclusiv dreptul de a nu depune mărturie, în temeiul dreptului statului executant și al statului emitent. Martorii și experții pot invoca dreptul de a nu depune mărturie care le revine fie în temeiul dreptului statului executant, fie în temeiul dreptului statului emitent, și sunt informați cu privire la acest drept înaintea audierii.

(6) Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea executantă întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul executant care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea executantă.

(7) Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a garanta că, atunci când persoana care este audiată pe teritoriul său în conformitate cu prezentul articol refuză să depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică dreptul său intern în același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.

Articolul 25

Audierea prin teleconferință

(1) Dacă o persoană se află pe teritoriul unui stat membru și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale unui alt stat membru, autoritatea emitentă a statului din urmă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia un martor sau un expert prin teleconferință astfel cum este prevăzut la alineatul (2), în situația în care nu este adecvat sau posibil ca acesta să apară în persoană pe teritoriul respectiv, și au fost examinate mai întâi alte mijloace adecvate.

(2) Cu excepția unor convenții contrare, articolul 24 alineatele (3), (5), (6) și (7) se aplică, *mutatis mutandis*, audierilor prin teleconferință.

Articolul 26

Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice bancă localizată pe teritoriul statului executant și, în acest caz, pentru a obține toate detaliile conturilor identificate.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(3) În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile menționate la alineatul (1) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul procedurilor penale în cauză are imputernicire.

(4) Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.

(5) În ordinul european de anchetă, autoritatea emitentă indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate pot avea o valoare substanțială în cadrul procedurilor penale în cauză și motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului executant dețin conturile respective și, în măsura posibilă, care bănci pot fi implicate. De asemenea, aceasta include în ordinul european de anchetă orice informații disponibile care pot facilita executarea acestuia.

(6) Un ordin european de anchetă poate fi, de asemenea, emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice instituție financiară nebanară, localizată pe teritoriul statului executant. Alineatele (3)-(5) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 27

Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține detaliile unor conturi bancare specifice și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(3) Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca în care este deținut contul posedă informațiile respective.

(4) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră informațiile solicitate relevante în scopul procedurilor penale în cauză.

(5) Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile menționate la alineatul (1) referitoare la operațiunile financiare realizate de instituții financiare nebancare. Alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 28

Măsurile de investigare care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

(1) Atunci când un ordin european de anchetă este emis în scopul executării unei măsuri de investigare care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:

- (a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare efectuate în unul sau mai multe conturi specificate;
- (b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului executant.

Executarea sa poate fi refuzată, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, dacă executarea măsurii de investigare respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

(2) Statul emitent și statul executant convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alineatul (1) litera (b), precum și orice alte măsuri necesare.

(3) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.

(4) Dreptul de a acționa, de a conduce și controla operațiuni referitoare la executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) aparține autorităților competente ale statului executant.

Articolul 29

Investigații sub acoperire

(1) Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului executant să acorde asistență statului emitent la realizarea unor cercetări penale de către agenți cu identitate falsă sau sub acoperire (denumite în continuare "investigații sub acoperire").

(2) Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că investigația sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Decizia privind recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă emis în temeiul prezentului articol se ia în fiecare caz particular de către autoritățile competente ale statului executant cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale statului respectiv.

(3) În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, autoritatea executantă poate refuza executarea unui ordin european de anchetă menționat la alineatul (1) dacă:

- (a) executarea investigației sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară; sau
- (b) nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru investigațiile sub acoperire în temeiul alineatului (4).

(4) Investigațiile sub acoperire se desfășoară în conformitate cu dreptul și procedurile interne ale statului membru pe teritoriul căruia are loc investigația sub acoperire. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiuni referitoare la investigația sub acoperire aparține exclusiv autorităților competente ale statului executant. Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul executant, cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.

CAPITOLUL V

INTERCEPTAREA TELECOMUNICAȚIILOR

Articolul 30

Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru

- (1) Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică.
- (2) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistența tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuia dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.
- (3) Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) include, de asemenea, următoarele informații:
- (a) informații necesare în scopul identificării subiectului interceptării;
 - (b) durata pentru care se solicită interceptarea; și
 - (c) date tehnice suficiente, în special pentru identificarea țintei, astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat.
- (4) Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că măsura de investigare indicată este relevantă în scopul procedurilor penale în cauză.
- (5) În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi refuzată, de asemenea, dacă măsura de investigare nu ar fi fost autorizată într-o cauză internă similară. Statul executant poate condiționa acordul său de orice condiții care ar fi respectate într-o cauză internă similară.
- (6) Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi executat prin:
- (a) transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent; sau
 - (b) interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent.
- Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se consultă reciproc cu scopul de a conveni dacă interceptarea se realizează în conformitate cu litera (a) sau (b).
- (7) La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, atunci când are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității executante.
- (8) Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul 21, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care sunt suportate de statul emitent.

Articolul 31

Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică

- (1) Atunci când, în vederea unei măsuri de investigare, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă a unui stat membru (denumit în continuare „statul membru care realizează interceptarea”) și adresa de contact a subiectului interceptării specificat în ordinul de interceptare este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru („statul membru notificat”), din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, statul membru care realizează interceptarea informează autoritatea competentă a statului membru notificat cu privire la interceptare:
- (a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află sau se va afla pe teritoriul statului membru notificat;
 - (b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.

- (2) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa C.
- (3) Dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, autoritatea competentă a statului membru notificat notifică autorității competente a statului membru care realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de la primirea notificării menționate la alineatul (1), următoarele:
- (a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și
- (b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul său nu pot fi utilizate sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică. Autoritatea competentă a statului membru notificat informează autoritatea competentă a statului membru care realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective.
- (4) Articolul 5 alineatul (2) se aplică, *mutatis mutandis*, notificării menționate la alineatul (2).

CAPITOLUL VI

MĂSURI PROVIZORII

Articolul 32

Măsuri provizorii

- (1) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul luării oricărei măsuri de investigare pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea elementelor care pot fi utilizate ca probe.
- (2) Autoritatea executantă decide cu privire la măsura provizorie și o comunică cât mai curând, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă.
- (3) Atunci când este solicitată măsura provizorie menționată la alineatul (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă probele urmează să fie transferate statului emitent sau rămân în statul executant. Autoritatea executantă recunoaște și execută ordinul european de anchetă și transferă probele în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta directivă.
- (4) În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca probele să rămână în statul executant, autoritatea emitentă precizează data la care este ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.
- (5) După consultarea autorității emitente, autoritatea executantă poate, în conformitate cu dreptul și practicile sale interne, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii menționate la alineatul (1). Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea executantă intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații. Autoritatea emitentă notifică fără întârziere autorității executante faptul că măsura provizorie menționată la alineatul (1) a fost ridicată.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 33

Notificări

- (1) Până la 22 mai 2017, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele:
- (a) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul intern, sunt competente în conformitate cu articolul 2 literele (c) și (d), atunci când acest stat membru este statul emitent sau statul executant;
- (b) limbile acceptate pentru un ordin european de anchetă, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (2);
- (c) informații privind autoritatea sau autoritățile centrale desemnate dacă statul membru dorește să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul 7 alineatul (3). Aceste informații sunt obligatorii pentru autoritățile statului emitent.

- (2) De asemenea, fiecare stat membru poate furniza Comisiei lista documentelor necesare pe care ar urma să le solicite conform articolului 22 alineatul (4).
- (3) Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatele (1) și (2).
- (4) Comisia pune la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene informațiile primite în temeiul prezentului articol. Rețeaua Judiciară Europeană publică informațiile pe site-ul internet menționat la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 34

Relația cu alte instrumente juridice, acorduri și înțelegeri

- (1) Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre și statele terțe și aplicării temporare a acestora în temeiul articolului 35, prezenta directivă înlocuiește, de la 22 mai 2017, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în statele membre pentru care această directivă este obligatorie:
- (a) Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală a Consiliului Europei din 20 aprilie 1959, precum și cele două protocoale suplimentare aferente și acordurile bilaterale încheiate în temeiul articolului 26 din convenție;
 - (b) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;
 - (c) Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și protocolul său.
- (2) Decizia-cadru 2008/978/JAI este înlocuită pentru toate statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive. Dispozițiile Deciziei-cadru 2003/577/JAI sunt înlocuite pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive în ceea ce privește înghețarea probelor.
- Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la Decizia-cadru 2008/978/JAI și, în ceea ce privește înghețarea probelor, la Decizia-cadru 2003/577/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.
- (3) Pe lângă prezenta directivă, statele membre pot încheia sau continua să aplice acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre ulterior datei de 22 mai 2017 numai în măsura în care acestea permit consolidarea în continuare a obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea în continuare a procedurilor de strângere a probelor și cu condiția ca nivelul garanțiilor prevăzut în prezenta directivă să fie respectat.
- (4) Până la 22 mai 2017, statele membre notifică Comisiei acordurile și înțelegerile existente menționate la alineatul (3) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul (3).

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

- (1) Cererile de asistență reciprocă primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală. Deciziile de indisponibilizare a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt, de asemenea, reglementate de decizia-cadru respectivă.
- (2) Articolul 8 alineatul (1) se aplică, *mutatis mutandis*, ordinului european de anchetă în urma unei decizii de indisponibilizare luate conform Deciziei-cadru 2003/577/JAI.

⁽¹⁾ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

*Articolul 36***Transpunere**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 mai 2017.
- (2) Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele de realizare a respectivei trimiteri se stabilesc de către statele membre.
- (3) Până la 22 mai 2017, statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul lor intern obligațiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.

*Articolul 37***Raport privind punerea în aplicare**

În termen de cel mult cinci ani de la 21 mai 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ, inclusiv, în special, evaluarea impactului acesteia asupra cooperării în materie penală și a protecției persoanelor, precum și executarea dispozițiilor privind interceptarea telecomunicațiilor având în vedere evoluțiile tehnice. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.

*Articolul 38***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 39***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA A

ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Prezentul ordin de anchetă a fost emis de o autoritate competentă. Autoritatea emitentă certifică faptul că emiterea prezentului ordin european de anchetă este necesară și proporționată față de scopul procedurilor specificate în cadrul acestuia, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate, și că măsurile de investigare solicitate ar fi putut fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară. Solicit ca măsura sau măsurile de investigare precizate mai jos să fie aplicate ținând seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei, iar probele obținute ca rezultat al executării ordinului european de anchetă să fie transferate.

SECȚIUNEA A

Statul emitent:

Statul executant:

SECȚIUNEA B: **Urgența**

Vă rugăm să precizați dacă există vreo urgență justificată de următoarele motive:

- ☐ ascunderea sau distrugerea probelor
- ☐ data iminentă a procesului
- ☐ orice alt motiv

Vă rugăm să precizați în continuare:

Termenele pentru executarea ordinului european de anchetă sunt stabilite în Directiva 2014/41/UE. Totuși, dacă este necesar un termen mai scurt sau specific, vă rugăm să precizați data și să explicați motivul acestuia:

.....
.....
.....

SECȚIUNEA C: Măsura sau măsurile de investigare care urmează a fi puse în aplicare

1. Descrieți măsura sau măsurile de investigare/asistență necesare și indicați, dacă este cazul, dacă este una dintre măsurile de investigare următoare:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

☐ Obținerea de informații sau de probe care sunt deja în posesia autorității executante☐ Obținerea de informații incluse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare☐ Audiere

- ☐ martor
- ☐ expert
- ☐ persoană suspectată sau acuzată
- ☐ victimă
- ☐ parte terță

☐ Identificarea persoanelor care dețin un abonament la un număr de telefon ori o adresă IP specificate☐ Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent☐ Transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant

- ☐ Audiere prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală
- ☐ martor
- ☐ expert
- ☐ persoană suspectată sau acuzată
- ☐ Audiere prin teleconferință
- ☐ martor
- ☐ expert
- ☐ Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare
- ☐ Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare
- ☐ Măsură de investigare care presupune strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp
- ☐ monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare
- ☐ livrări supravegheate
- ☐ altele
- ☐ Investigații sub acoperire
- ☐ Interceptarea telecomunicațiilor
- ☐ Măsură sau măsuri provizorii pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă

SECȚIUNEA D: Legătura cu un ordin european de anchetă anterior

Precizați dacă prezentul ordin european de anchetă completează un ordin european de anchetă anterior. După caz, furnizați informații relevante pentru identificarea ordinului european de anchetă anterior (data emiterii acestui ordin, autoritatea a căreia i-a fost transmis, și, după caz, data transmiterii ordinului european de anchetă și numerele de referință alocate de autoritățile emițentă și executantă):

.....

.....

Dacă este necesar, indicați dacă a mai fost adresat un ordin european de anchetă în aceeași cauză unui alt stat membru:

.....

SECȚIUNEA E: Identitatea persoanei în cauză

1. Furnizați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice vizate de măsura de investigare (dacă sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informațiile pentru fiecare persoană):

(i) În cazul persoanei sau persoanelor fizice

Numele:

Prenumele:

Other relevant name(s), if applicable:

Alt (Alte) nume relevant (relevante), dacă este cazul:

Sexul:

Cetățenia:

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

Tipul și numărul documentului sau documentelor de identitate (carte de identitate, pașaport), dacă este cazul:

.....

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați:

.....

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:

.....

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:

Forma juridică

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, dacă este cazul:

.....

Sediu social:

Numărul de înregistrare:

Adresa persoanei juridice:

Numele reprezentantului persoanei juridice:

Vă rugăm să descrieți statutul pe care persoana în cauză îl are în prezent în cadrul procedurilor:

☐ persoană suspectată sau acuzată

☐ victimă

☐ martor

☐ expert

☐ parte terță

☐ altul (vă rugăm să precizați):

2. Dacă este diferit de adresa menționată mai sus, vă rugăm să precizați locul în care măsura de investigare urmează să fie pusă în aplicare:

.....

.....

3. Furnizați alte informații care vor facilita executarea ordinului european de anchetă:

.....

.....

SECȚIUNEA F: Tipul de proceduri pentru care este emis ordinul european de anchetă:

☐ (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare pentru o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent; sau

☐ (b) în cazul procedurilor inițiate de autorități administrative cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate în temeiul dreptului intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală; sau

☐ (c) în cazul procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate în temeiul dreptului intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală;

☐ (d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc fapte sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de sancțiuni unei persoane juridice în statul emitent.

SECȚIUNEA G: Motivele emiterii ordinului european de anchetă

1. Rezumatul situației de fapt

Precizați motivul emiterii ordinului european de anchetă, inclusiv un rezumat al situației de fapt, o descriere a infracțiunilor imputate sau în curs de investigare, stadiul în care a ajuns ancheta, motivele oricăror factori de risc și orice alte informații relevante.

.....

.....

.....

2. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost emis ordinul european de anchetă și dispozițiile legale sau codul aplicabile:

.....

.....

.....

3. Infracțiunea pentru care ordinul european de anchetă a fost emis în statul emitent se pedepsește cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu un ordin de detenție a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite de dreptul statului emitent, și este inclusă în lista infracțiunilor care figurează mai jos? (vă rugăm să bifați căsuța potrivită)

- ☐ participarea la un grup infracțional organizat
- ☐ terorismul
- ☐ traficul de ființe umane
- ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
- ☐ traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope
- ☐ traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozibile
- ☐ corupția
- ☐ fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
- ☐ spălarea produselor infracțiunii
- ☐ falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
- ☐ criminalitatea informatică
- ☐ infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
- ☐ facilitarea intrării și a șederii neautorizate
- ☐ omorul, vătămarea corporală gravă
- ☐ traficul ilicit de organe și țesuturi umane
- ☐ răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
- ☐ rasismul și xenofobia
- ☐ jaful organizat sau armat
- ☐ traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
- ☐ înșelăciunea
- ☐ racketul și extorcarea de fonduri
- ☐ contrafacerea și pirateria produselor
- ☐ falsificarea de documente administrative și uzul de fals
- ☐ falsificarea de mijloace de plată
- ☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
- ☐ traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
- ☐ traficul de autovehicule furate
- ☐ violul
- ☐ incendiarea cu intenție
- ☐ infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
- ☐ sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
- ☐ sabotajul

SECȚIUNEA H: Cerințe suplimentare pentru anumite măsuri

Completați secțiunile relevante pentru măsura (măsurile) de investigare solicitată (solicitate):

SECȚIUNEA H1: Transferul unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate

(1) Dacă se solicită un transfer temporar către statul emitent al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

☐ Da ☐ Nu ☐ Solicit obținerea acordului persoanei în cauză

(2) Dacă se solicită un transfer temporar către statul executant al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în scopul anchetei, vă rugăm să precizați dacă persoana și-a exprimat acordul față de această măsură:

☐ Da ☐ Nu

SECȚIUNEA H2: Videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală

Dacă se solicită audierea prin videoconferință sau teleconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală:

Vă rugăm să menționați numele autorității care va organiza audierea (detalii de contact/limbă):

.....

Vă rugăm să menționați motivele solicitării acestei măsuri:

.....

☐ (a) audierea prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală :

☐ persoana suspectată sau acuzată și-a exprimat acordul

☐ (b) audiere prin teleconferință

SECȚIUNEA H3: Măsuri provizorii

Dacă se solicită o măsură provizorie pentru prevenirea distrugerii, transformării, mutării, transferării sau eliminării unui element care poate fi utilizat ca probă, vă rugăm să precizați dacă :

☐ elementul urmează să fie transferat statului emitent

☐ elementul urmează să rămână în statul executant; vă rugăm să menționați o dată estimată :

pentru ridicarea măsurii provizorii :

pentru prezentarea unei cereri ulterioare privind elementul :

SECȚIUNEA H4: Informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare

(1) Dacă se solicită informații privind conturi bancare sau alte conturi financiare pe care persoana le deține sau le controlează, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale și pe ce motive vă întemeiați prezumția că bănci din statul executant dețin contul:

☐ informații privind conturi bancare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

☐ informații privind alte conturi financiare pe care persoana le deține sau pentru care aceasta are împuternicire

.....

.....

.....

.....

(2) Dacă se solicită informații privind operațiuni bancare sau alte operațiuni financiare, vă rugăm să precizați, pentru fiecare dintre acestea, motivele pentru care considerați că măsura este relevantă în sensul procedurilor penale:

- ☐ informații privind operațiuni bancare
☐ informații privind alte operațiuni financiare

.....
.....
.....
.....

Indicați perioada de timp relevantă și conturile în cauză:

.....
.....

SECȚIUNEA H5: Măsură de investigare care presupune colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

Dacă se solicită o astfel de măsură de investigare, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că informațiile solicitate sunt relevante în sensul procedurilor penale :

.....
.....

SECȚIUNEA H6: Investigația sub acoperire

Dacă se solicită o investigație sub acoperire, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare poate să fie relevantă în sensul procedurilor penale:

.....
.....

SECȚIUNEA H7: Interceptarea telecomunicațiilor

(1) Dacă se solicită interceptarea telecomunicațiilor, vă rugăm să precizați motivele pentru care considerați că măsura de investigare este relevantă în sensul procedurilor penale :

.....
.....

(2) Vă rugăm să furnizați următoarele informații :

(a) informații în scopul identificării subiectului interceptării :

.....
(b) durata dorită a interceptării :

(c) date tehnice (în special identificarea țintei – precum telefonul mobil, telefonul fix, adresa de e-mail, conexiunea la internet), astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat:

.....

(3) Vă rugăm să precizați ce metodă de executare preferați :

- ☐ Transmiterea imediată
☐ Înregistrarea și transmiterea ulterioară

Vă rugăm să precizați dacă aveți nevoie de asemenea de transcrierea, decodarea sau decriptarea materialului interceptat (*):

.....
.....

(*) Vă rugăm să rețineți că eventualele costuri ale transcrierii, decodării sau decriptării trebuie suportate de statul emitent.

SECȚIUNEA I: Formalități și proceduri necesare în vederea executării**1. Bifați și completați, după caz**

- ☐ Autoritatea executantă trebuie să respecte următoarele formalități și proceduri (...):

.....

.....

2. Bifați și completați, după caz

- ☐ Unul sau mai mulți funcționari ai statului emitent trebuie să fie prezenți la executarea ordinului european de anchetă pentru a sprijini autoritățile competente ale statului executant.

Detalii de contact ale funcționarilor:

.....

.....

Limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:.....

.....

SECȚIUNEA J: Căi de atac

1. Vă rugăm să precizați dacă a fost deja introdusă o acțiune împotriva emiterii unui ordin european de anchetă și, dacă da, vă rugăm să furnizați detalii suplimentare (descrierea acțiunii, inclusiv măsurile necesare care trebuie luate și termenele):

.....

.....

2. Autoritatea din statul emitent care poate furniza informații suplimentare cu privire la procedurile pentru introducerea unei acțiuni în statul emitent și care poate preciza dacă serviciile de asistență juridică, interpretare și traducere sunt disponibile:

Denumirea :

Persoana de contact (dacă este cazul):

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

SECȚIUNEA K: Detalii cu privire la autoritatea care a emis ordinul european de anchetă

Bifați tipul autorității care a emis ordinul european de anchetă:

- ☐ autoritate judiciară
- ☐ (*) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită în dreptul statului executant

(*) Vă rugăm să completați și secțiunea (L)

Denumirea autorității :

.....

Numele reprezentantului/persoanei de contact:

.....

Dosar nr:

Adresa:

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea emitentă:

.....

Dacă sunt diferite de cele de mai sus, detaliile de contact ale persoanei sau persoanelor care trebuie contactate pentru informații suplimentare sau pentru hotărârea modalităților practice pentru transferul probelor:

Nume/Titlu/Organizație:

Adresa:

E-mail/Tel. de contact :

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentatului acesteia atestând exactitatea și corectitudinea conținutului ordinului european de anchetă:

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

SECȚIUNEA L Detalii cu privire la autoritatea judiciară care a validat ordinul european de anchetă

Vă rugăm să indicați tipul autorității judiciare care a validat acest ordin european de anchetă:

- ☐ (a) judecător sau instanță judecătorească
- ☐ (b) judecător de instrucție
- ☐ (c) procuror

Denumirea oficială a autorității de validare:

.....

Numele reprezentantului acesteia:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Dosar nr:

Adresa:

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea de validare:

.....

Vă rugăm să precizați dacă punctul de contact principal pentru autoritatea executantă ar trebui să fie:

- ☐ autoritatea emitentă
- ☐ autoritatea de validare

Semnătura și detaliile cu privire la autoritatea de validare

Nume:

Funcția deținută (titlu/grad):

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA B

CONFIRMAREA PRIMIRII UNUI ORDIN EUROPEAN DE ANCHETĂ

Prezentul formular trebuie completat de autoritatea statului executant care a primit ordinul european de anchetă menționat anterior.

A. ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETA VIZAT

Autoritatea care a emis ordinul european de anchetă:

.....

Numărul de referință al dosarului :

Data emiterii:

Data primirii:

B. AUTORITATEA CARE A PRIMIT ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETA (¹)

Denumirea oficială a autorității competente:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului)

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului)

E-mail:

Numărul de referință al dosarului:

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:

.....

C. (DUPA CAZ) AUTORITATEA COMPETENTA CAREIA AUTORITATEA MENȚIONATA LA SECȚIUNEA B ÎI TRANSMITE ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Denumirea oficială a autorității:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului)

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului)

E-mail:

Data transmisei:

Numărul de referință al dosarului:

Limba sau limbile care pot fi utilizate pentru comunicare:

.....

(¹) Această secțiune trebuie completată de fiecare autoritate care a primit ordinul european de anchetă. Obligația revine autorității competente responsabile cu recunoașterea și executarea ordinului european de anchetă și, după caz, autorității centrale sau autorității care a transmis autorității competente ordinul european de anchetă.

D. ORICE ALTE INFORMAȚII CARE POT FI RELEVANTE PENTRU AUTORITATEA EMITENTĂ:

.....
.....
.....

E. SEMNĂTURA ȘI DATA

Semnătura:

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA C

NOTIFICARE

Acest formular este utilizat pentru a trimite unui stat membru o notificare cu privire la interceptarea telecomunicației care va avea, are sau a avut loc pe teritoriul său fără asistență tehnică din partea sa. Prin prezenta, informez (statul membru notificat) cu privire la interceptare.

A. ⁽¹⁾ AUTORITATEA COMPETENTĂ

Numele oficial al autorității competente din statul membru care realizează interceptarea:

.....

Numele reprezentantului:

.....

Funcția deținută (titlu/grad):

.....

Adresa:

.....

.....

.....

Tel. (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

Fax (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului).....

E-mail:.....

Numărul de referință al dosarului:.....

Data emiterii:.....

Limbile în care este posibil să se comunice cu autoritatea:

.....

B. INFORMAȚII PRIVIND INTERCEPTAREA

I. Informații privind situația actuală: această notificare este trimisă (vă rugăm să bifați)

- ☐ înaintea interceptării
☐ în timpul interceptării
☐ după interceptare

II. Durata (anticipată a) interceptării (conform informațiilor deținute de autoritatea emitentă):

....., începând cu

III. Ținta interceptării: (numărul de telefon, adresa IP sau adresa de e-mail)

.....

IV. Identitatea persoanelor vizate

Furnați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, privind identitatea persoanei sau persoanelor (i) fizice; sau (ii) juridice împotriva cărora au fost/pot fi declanșate procedurile:

(i) În cazul persoanei sau persoanelor fizice

Numele:.....

Prenumele:.....

Alt (Alte) nume relevant (relevante), dacă este cazul:

Nume fals, după caz:

Sexul:

Cetățenia:.....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială:

⁽¹⁾ Autoritatea la care se face referire aici este cea care ar trebui contactată în viitoarea corespondență cu statul emitent.

Data nașterii:

Locul nașterii:

Domiciliul și/sau adresa de reședință; în cazul în care nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută :

Limba sau limbile pe care persoana o/le înțelege:

(ii) În cazul persoanei sau persoanelor juridice

Nume:

Forma juridică:

Denumirea prescurtată, denumiri utilizate frecvent sau alte denumiri comerciale, după caz :

Sediu social.....

Numărul de înregistrare :

Adresa persoanei juridice :

Numele și detaliile de contact ale reprezentantului persoanei juridice:

V. Informații privind scopul interceptării:

Furnizați toate informațiile necesare, inclusiv o descriere a cauzei, încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) și dispozițiile legale sau codul aplicabile, pentru a permite autorității care primește notificarea să evalueze:

- ☐ dacă interceptarea ar fi autorizată într-o cauză internă similară; și dacă materialul obținut poate fi utilizat în proceduri judiciare
- ☐ în cazul în care interceptarea a avut loc deja, dacă materialul poate fi utilizat în proceduri judiciare

Vă rugăm să rețineți că orice obiecție la adresa interceptării sau a utilizării de material deja interceptat trebuie formulată în cel mult 96 de ore de la primirea acestei notificări.

C. SEMNĂTURA ȘI DATA

Semnătura :

Data:

Ștampila oficială (dacă este cazul):

ANEXA D

CATEGORII DE INFRAȚIUNI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 11

- Participarea la un grup infracțional organizat
 - Terorismul
 - Traficul de ființe umane
 - Exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
 - Traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope
 - Traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozive
 - Corupția
 - Frauda, inclusiv frauda care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995
 - Spălarea produselor infracțiunii
 - Falsificarea de monedă, inclusiv falsificarea monedei euro
 - Criminalitatea informatică
 - Infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție
 - Facilitarea intrării și a șederii neautorizate
 - Omorul, vătămarea corporală gravă
 - Traficul ilicit de organe și țesuturi umane
 - Răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal și luarea de ostatici
 - Rasismul și xenofobia
 - Jaful organizat sau armat
 - Traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă
 - Înșelăciunea
 - Racketul și extorcarea de fonduri
 - Contrafacerea și pirateria produselor
 - Falsificarea de documente administrative și uzul de fals
 - Falsificarea de mijloace de plată
 - Traficul ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere
 - Traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive
 - Traficul de autovehicule furate
 - Violul
 - Incendierea cu intenție
 - Infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale
 - Sechestrarea ilegală de nave sau aeronave
 - Sabotajul
-

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 441/2014 AL COMISIEI

din 30 aprilie 2014

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 29/2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături de date pentru cerul unic european

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 552/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind interoperabilitatea rețelei europene de gestionare a traficului aerian (regulamentul privind interoperabilitatea) ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (5),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulamentul-cadru) ⁽²⁾, în special articolul 8 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei ⁽³⁾ stabilește cerințele pentru introducerea coordonată a unor servicii de legături de date bazate pe comunicații de date aer-sol punct-la-punct.
- (2) Partea B a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 29/2009 definește spațiul aerian superior nivelului de zbor FL 285, în care regulamentul menționat se aplică de la 5 februarie 2015.
- (3) Croația a aderat la Uniunea Europeană la 1 iulie 2013. Spațiul aerian croat ar trebui, prin urmare, să fie adăugat în mod corespunzător la spațiul aerian căruia i se aplică Regulamentul (CE) nr. 29/2009.
- (4) Ar trebui însă să se prevadă, pentru Croația, o perioadă de tranziție de un an — calculată în raport cu data aplicării, 5 februarie 2015, dată care se aplică celorlalte state membre vizate de dispozițiile părții B din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 29/2009 — printr-o aplicare întârziată a acestui regulament, pentru a le permite părților care fac obiectul reglementărilor, cum ar fi operatorii și furnizorii de servicii de trafic aerian, să se pregătească în vederea aplicării noilor norme.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 29/2009 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru cerul unic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În partea B a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 29/2009, după rândul „– Warszawa FIR;” se introduce un rând nou, cu textul „– Zagreb FIR;”.

⁽¹⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 26.

⁽²⁾ JO L 96, 31.3.2004, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei din 16 ianuarie 2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături de date pentru cerul unic european (JO L 13, 17.1.2009, p. 3).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 5 februarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 442/2014 AL COMISIEI**din 30 aprilie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1235/2008 în ceea ce privește cererile de includere în lista țărilor terțe recunoscute în scopul echivalenței în ceea ce privește importul de produse ecologice****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 ⁽¹⁾, în special articolul 33 alineatul (2) și articolul 38 litera (d),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește normele privind procedura pentru recunoașterea țărilor terțe în scopul echivalenței, în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007.
- (2) Consiliul Uniunii Europene, în concluziile sale privind agricultura ecologică ale celei de a 3237-a reuniuni a Consiliului Agricultură și Pescuit din 13 și 14 mai 2013, a încurajat Comisia să îmbunătățească mecanismele existente pentru a facilita comerțul internațional cu produse ecologice și pentru a solicita reciprocitate și transparență în orice acord comercial.
- (3) Revizuirea, în curs de desfășurare, a cadrului juridic a sectorului producției ecologice a dezvăluit deficiențe în sistemul actual de recunoaștere a țărilor terțe în scopul echivalenței. Majoritatea regimurilor de echivalență semnate de Comisie și de țările terțe au fost aplicate în mod unilateral de Comisia Europeană, ceea ce nu a fost propice pentru promovarea unor condiții de concurență echitabile. S-a constatat că recunoașterea echivalenței cu țări terțe ar trebui să fie stabilită prin acorduri internaționale. Prin urmare, sistemul actual de recunoaștere a țărilor terțe în scopul echivalenței, bazat pe regimuri de echivalență, ar trebui să se orienteze către un sistem bazat pe acorduri internaționale echilibrate, în vederea promovării unor condiții de concurență echitabile, a transparenței și a securității juridice.
- (4) Pentru a facilita tranziția la noul sistem de recunoaștere bazat pe acorduri internaționale, este necesar să se introducă o dată limită pentru a primi noi cereri de includere în lista prevăzută la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 și în anexa III la respectivul regulament. Cererile primite după această dată nu ar mai trebui să fie admisibile.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare pentru producția ecologică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1235/2008, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia analizează posibilitatea includerii unei țări terțe în lista prevăzută la articolul 7 la primirea unei cereri de includere din partea reprezentantului țării terțe în cauză, cu condiția ca o astfel de cerere să fie prezentată înainte de 1 iulie 2014.”

⁽¹⁾ JO L 189, 20.7.2007, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe (JO L 334, 12.12.2008, p. 25).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2014.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 443/2014 AL COMISIEI**din 30 aprilie 2014****de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 în ceea ce privește nivelurile de declanșare a taxelor suplimentare pentru tomate, castraveți, struguri de masă, caise, cireșe, altele decât vișinele, piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine, și prune**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 183 litera (b),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei ⁽²⁾ prevede monitorizarea importurilor produselor enumerate în anexa XVIII la acesta. Această monitorizare se efectuează conform normelor prevăzute la articolul 308d din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽³⁾.
- (2) În scopul aplicării articolului 5 alineatul (4) din Acordul privind agricultura ⁽⁴⁾ încheiat în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay și pe baza celor mai recente date disponibile pentru 2011, 2012 și 2013, trebuie adaptate nivelurile de declanșare în vederea aplicării taxelor suplimentare pentru castraveți și cireșe, altele decât vișinele, începând cu 1 mai 2014 și pentru caise, tomate, prune, piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine, și struguri de masă începând cu 1 iunie 2014.
- (3) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 trebuie modificat în consecință. Din motive de claritate, este indicat ca anexa XVIII la regulamentul menționat anterior să fie înlocuită în întregime.
- (4) Întrucât este necesar să se asigure aplicarea acestei măsuri cât mai curând posibil după ce datele actualizate au devenit disponibile, este necesar ca prezentul regulament să intre în vigoare la data publicării sale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa XVIII la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, nivelurile de declanșare pentru tomate, castraveți, struguri de masă, caise, cireșe, altele decât vișinele, piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine, și prune sunt înlocuite cu nivelurile indicate în coloana corespunzătoare din anexa respectivă astfel cum au fost stipulate în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2014.

*Pentru Comisie**Președintele*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate (JO L 157, 15.6.2011, p. 1).⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, 11.10.1993, p. 1).⁽⁴⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

ANEXĂ

„ANEXA XVIII

TAXE DE IMPORT SUPLIMENTARE: TITLUL IV CAPITOLUL I SECȚIUNEA 2

Fără a aduce atingere regulilor de interpretare a Nomenclaturii combinate, se consideră că denumirea mărfurilor are doar o valoare orientativă. Domeniul de aplicare a taxelor suplimentare este determinat, în cadrul prezentei anexe, de domeniul de aplicare a codurilor NC în vigoare la data adoptării prezentului regulament.

(în tone)

Număr de ordine	Codul NC	Denumirea mărfurilor	Perioada de aplicare	Niveluri de declanșare
78.0015	0702 00 00	Tomate	De la 1 octombrie până la 31 mai	445 127
78.0020			De la 1 iunie până la 30 septembrie	27 287
78.0065	0707 00 05	Castraveți	De la 1 mai până la 31 octombrie	12 678
78.0075			De la 1 noiembrie până la 30 aprilie	12 677
78.0085	0709 91 00	Anghinare	De la 1 noiembrie până la 30 iunie	12 663
78.0100	0709 93 10	Dovlecei	De la 1 ianuarie până la 31 decembrie	112 241
78.0110	0805 10 20	Portocale	De la 1 decembrie până la 31 mai	252 542
78.0120	0805 20 10	Clementine	De la 1 noiembrie până la sfârșitul lunii februarie	82 192
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarine (inclusiv tangerine și satsumas); wilkings și alți hibrizi similari de citrice	De la 1 noiembrie până la sfârșitul lunii februarie	81 570
78.0155	0805 50 10	Lămâi	De la 1 iunie până la 31 decembrie	310 090
78.0160			De la 1 ianuarie până la 31 mai	51 670
78.0170	0806 10 10	Struguri de masă	De la 21 iulie până la 20 noiembrie	69 907
78.0175	0808 10 80	Mere	De la 1 ianuarie până la 31 august	553 379
78.0180			De la 1 septembrie până la 31 decembrie	72 914
78.0220	0808 30 90	Pere	De la 1 ianuarie până la 30 aprilie	183 233
78.0235			De la 1 iulie până la 31 decembrie	25 489
78.0250	0809 10 00	Caise	De la 1 iunie până la 31 iulie	5 630
78.0265	0809 29 00	Cireșe, altele decât vișinele	De la 21 mai până la 10 august	32 371
78.0270	0809 30	Piersici, inclusiv piersici fără puf și nectarine	De la 11 iunie până la 30 septembrie	3 146
78.0280	0809 40 05	Prune	De la 11 iunie până la 30 septembrie	16 404”

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 444/2014 AL COMISIEI**din 30 aprilie 2014****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 aprilie 2014.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	CL	173,8
	MA	38,6
	TN	89,9
	TR	97,3
	ZZ	99,9
0707 00 05	AL	41,5
	MA	35,6
	TR	132,1
0709 93 10	ZZ	69,7
	MA	70,8
	TR	93,5
	ZA	31,4
	ZZ	65,2
0805 10 20	EG	41,1
	IL	70,8
	MA	52,6
	TN	64,4
	TR	50,5
0805 50 10	ZZ	55,9
	MA	35,6
	TR	85,1
0808 10 80	ZZ	60,4
	AR	113,3
	BR	86,2
	CL	97,3
	CN	98,7
	MK	30,8
	NZ	140,7
	US	213,6
	ZA	118,9
	ZZ	112,4

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

Numai textele originale CEE-ONU au efect juridic în temeiul dreptului public internațional. Situația și data intrării în vigoare ale prezentului regulament ar trebui verificate în ultima versiune a documentului de situație al CEE-ONU TRANS/WP.29/343, disponibil la următoarea adresă:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Regulamentul nr. 57 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) — Dispoziții uniforme privind omologarea farurilor pentru motociclete și vehicule asimilate ca atare

Include întreg textul valabil până la:

Seria 02 de amendamente — Data intrării în vigoare: 12 septembrie 2001

CUPRINS

REGULAMENT

1. Domeniul de aplicare
2. Definiții
3. Cererea de omologare a unui far
4. Marcaje
5. Omologarea
6. Specificații generale
7. Specificații speciale
8. Cerințe referitoare la dispersoare și filtre colorate
9. Dispoziții tranzitorii
10. Conformitatea producției
11. Sancțiuni în caz de neconformitate a producției
12. Modificarea și extinderea omologării unui tip de far
13. Încetarea definitivă a producției
14. Denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare, precum și ale departamentelor administrative

ANEXE:

- Anexa 1 — Comunicare privind omologarea sau extinderea, refuzul sau retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de far în conformitate cu Regulamentul nr. 57
- Anexa 2 — Exemple de mărci de omologare
- Anexa 3 — Încercări fotometrice
- Anexa 4 — Încercarea de stabilitate a performanțelor fotometrice ale farurilor în timpul funcționării
- Anexa 5 — Cerințe minime pentru procedurile de control al conformității producției
- Anexa 6 — Cerințe aplicabile lămpilor care încorporează dispersoare din material plastic — Încercările dispersoarelor sau ale eșantioanelor de materiale și ale lămpilor complete
- Anexa 7 — Cerințe minime privind eșantionarea efectuată de un inspector

1. DOMENIUL DE APLICARE

Prezentul regulament se aplică omologării farurilor care utilizează lămpi cu filament și care încorporează dispersoare din sticlă sau din material plastic ⁽¹⁾, care sunt furnizate pentru echiparea motocicletelor și vehiculelor asimilate cu motocicletele.

2. DEFINIȚII

În sensul prezentului regulament:

- 2.1. „dispersor” înseamnă elementul cel mai exterior al farului (al unității) care transmite lumina prin suprafața iluminantă;
- 2.2. „acoperire” înseamnă orice produs sau produse aplicate într-unul sau mai multe straturi pe suprafața exterioară a unui dispersor;
- 2.3. „faruri de tipuri diferite” înseamnă faruri care prezintă diferențe esențiale între ele, ca de exemplu:
 - 2.3.1. marca sau denumirea comercială;
 - 2.3.2. marcajul farului, astfel cum este definit la punctul 4.1.4 de mai jos;
 - 2.3.3. caracteristicile sistemului optic;
 - 2.3.4. adăugarea sau eliminarea elementelor care pot modifica rezultatele optice prin reflexie, refracție sau absorbție și/sau deformare în timpul funcționării. O modificare a culorii fasciculelor emise de farurile ale căror alte caracteristici nu sunt modificate nu constituie o modificare a tipului de far. Același număr de omologare este alocat în mod corespunzător acestor faruri;
 - 2.3.5. materialele din care sunt realizate dispersoarele și acoperirea, dacă este cazul.

3. CEREREA DE OMOLOGARE A UNUI FAR ⁽²⁾

- 3.1. Cererea de omologare este prezentată de către proprietarul denumirii comerciale sau de reprezentantul acreditat al acestuia.
- 3.2. Fiecare cerere de omologare este însoțită de:
 - 3.2.1. desene, în trei exemplare, suficient de detaliate pentru a permite identificarea tipului și reprezentând o vedere frontală a farului, cu detaliile striurilor dispersoarelor, dacă este cazul, precum și secțiunea transversală; desenele trebuie să indice locul rezervat mărcii de omologare;
 - 3.2.2. o descriere tehnică succintă care să precizeze, în special, categoria sau categoriile de lămpi cu filament prevăzute (a se vedea punctul 6 din anexa 3 la prezentul regulament);
 - 3.2.3. două eșantioane ale tipului de far cu dispersoare incolore ⁽³⁾;
 - 3.2.4. pentru încercarea materialului plastic din care sunt fabricate dispersoarele:
 - 3.2.4.1. 13 dispersoare;
 - 3.2.4.1.1. șase dintre aceste dispersoare pot fi înlocuite cu șase eșantioane de material, cu dimensiuni minime de 60 × 80 mm, având o suprafață exterioară plană sau convexă și, în mijloc, o zonă practic plană de cel puțin 15 × 15 mm (cu o rază de curbă minimă de 300 mm);
 - 3.2.4.1.2. fiecare dispersor sau eșantion de material trebuie fabricat prin metodele utilizate în producția de serie;
 - 3.2.4.2. un reflector pe care se pot monta dispersoare în conformitate cu indicațiile producătorului.
- 3.3. Caracteristicile materialelor din care sunt realizate dispersoarele și eventualele acoperiri trebuie să fie însoțite de raportul de încercare privind caracteristicile acestor materiale și acoperiri, în cazul în care acestea au fost deja supuse încercărilor.
- 3.4. Autoritatea competentă verifică existența unor condiții satisfăcătoare pentru asigurarea controlului efectiv al conformității producției, înainte de acordarea omologării de tip.

⁽¹⁾ În prezentul regulament nu există nicio interdicție care să împiedice o parte la acord care aplică prezentul regulament să interzică combinarea unui far care are în componență un dispersor din material plastic, omologat în temeiul prezentului regulament, cu un dispozitiv mecanic (cu lamelă) de curățare a farului.

⁽²⁾ Cerere de omologare a unei lămpi cu filament: a se vedea Regulamentul nr. 37.

⁽³⁾ În cazul în care se intenționează fabricarea farurilor cu dispersoare colorate, se prezintă în plus două eșantioane de dispersoare colorate, exclusiv pentru verificarea culorii.

4. MARCAJE

4.1. Farurile prezentate pentru omologare trebuie să poarte în mod clar, lizibil și indelebil următoarele inscripții:

4.1.1. denumirea sau marca comercială a solicitantului;

4.1.2. la exterior și/sau pe dispersor indicația marcatului exterior al farului, vizibilă atunci când farul este montat pe vehicul.

Pe toate farurile care îndeplinesc cerințele prezentului regulament și sunt concepute astfel încât să excludă aprinderea simultană a filamentului luminii de întâlnire cu cel al oricărei alte surse luminoase cu care farul poate fi reciproc încorporat, în marca de omologare se plasează o bară oblică ($\diagup$) după simbolul lămpii cu lumină de întâlnire;

4.1.3. pe spatele farului menționarea categoriei S1 și/sau S2 a lămpii cu filament omologate;

4.1.4. marcajele sunt enumerate în următorul tabel:

Marcajele exterioare ale farurilor	Indicarea categoriei lămpii cu filament
MB	S ₁
MB	S ₂
MB	S ₁ /S ₂

4.1.5. pe farurile care încorporează un dispersor din material plastic, se aplică grupul de litere „PL” alături de simbolurile precizate la punctele 4.1.2-4.1.4 de mai sus.

4.2. În plus, pe dispersor și pe corpul principal al lămpii ⁽¹⁾ trebuie să existe spațiu suficient pentru marca de omologare și simbolurile aferente menționate la punctul 4; aceste spații sunt indicate în desenele menționate la punctul 3.2.1 de mai sus.

5. OMOLOGAREA

5.1. În cazul în care toate eșantioanele unui tip de far prezentate în conformitate cu punctul 3 de mai sus îndeplinesc cerințele prezentului regulament, se acordă omologarea pentru acest tip de far.

5.2. Pentru fiecare omologare se atribuie un număr de omologare. Primele două cifre ale acestuia (în prezent 01, care corespunde seriei 01 de amendamente intrate în vigoare la 28 februarie 1989) indică seria de amendamente care include cele mai recente modificări tehnice majore aduse regulamentului la momentul emiterii omologării. Aceeași parte contractantă nu poate atribui același număr unui alt tip de far reglementat de prezentul regulament, cu excepția extinderii omologării la un echipament care diferă de cel deja omologat numai prin culoarea luminii emise.

5.3. Notificarea omologării sau a extinderii sau a refuzului omologării unui tip de far în conformitate cu prezentul regulament este comunicată părților la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

5.4. Orice far conform cu tipul omologat în temeiul prezentului regulament conține următoarele elemente în spațiile menționate la punctul 4.2 de mai sus, în plus față de marcajele precizate la punctul 4.1:

5.4.1. o marcă de omologare internațională ⁽²⁾ compusă din:

5.4.1.1. un cerc în interiorul căruia se află litera „E” urmată de numărul distinctiv al țării care a acordat omologarea ⁽³⁾;

5.4.1.2. un număr de omologare.

⁽¹⁾ Oglinda este considerată corp principal. Dacă dispersorul nu poate fi separat de corpul principal al farului, un spațiu de pe dispersor este suficient.

⁽²⁾ În cazul în care diferite tipuri de faruri au un dispersor identic sau au același reflector, lentila și reflectorul pot purta diferitele mărci de omologare ale acestor tipuri de faruri, cu condiția ca numărul de omologare atribuit tipului specific pentru care a fost solicitată omologarea să poată fi identificat fără echivoc.

⁽³⁾ Numerele de identificare ale părților contractante la Acordul din 1958 sunt precizate în anexa 3 la Rezoluția consolidată privind construcția vehiculelor (R.E.3), documentul ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 5.4.2. În orice caz, modul de funcționare relevant aplicat în timpul procedurii de încercare conform punctului 1.1.1.1 din anexa 4 și tensiunea (tensiunile) permisă (permise) conform punctului 1.1.1.2 din anexa 4 trebuie să fie indicate în certificatele de omologare și în notificarea transmisă țărilor care sunt părți contractante la acord și care aplică prezentul regulament.

În cazurile corespunzătoare, dispozitivul este marcat după cum urmează:

Pe farurile care îndeplinesc cerințele prezentului regulament și sunt concepute astfel încât să excludă aprinderea simultană a filamentului fasciculului de întâlnire cu cel al oricărei alte surse luminoase în care farul este reciproc încorporat, se indică în marca de omologare o bară oblică (/), după simbolul fasciculului de întâlnire;

- 5.5. Marcajele care îndeplinesc cerințele de la punctul 5.4 trebuie să fie clar lizibile și să nu poată fi șterse.

- 5.6. În anexa 2 la prezentul regulament este oferit un exemplu marcă de omologare.

6. SPECIFICAȚII GENERALE

- 6.1. Fiecare eșantion trebuie să îndeplinească specificațiile indicate la prezentul punct și la punctele 7 și 8 de mai jos precum și, dacă este necesar, la punctul 8.

- 6.2. Farurile trebuie să fie concepute și construite astfel încât, în condiții normale de utilizare și în ciuda vibrațiilor la care pot fi supuse, să continue să funcționeze corect și să își păstreze caracteristicile prescrise de prezentul regulament.

- 6.2.1. Farurile sunt dotate cu un dispozitiv care permite reglarea lor pe vehicul în conformitate cu cerințele care le sunt aplicabile. Acest dispozitiv nu este obligatoriu pentru farurile la care reflectorul și dispersorul nu pot fi separate, cu condiția ca utilizarea farurilor respective să fie limitată la vehicule la care reglarea farurilor este asigurată prin alte mijloace.

În cazul în care un far cu lumină de drum și alt far cu lumină de întâlnire, fiecare echipat cu propria lampă, sunt asamblate împreună în aceeași unitate, dispozitivul de reglare trebuie să permită reglarea lor separată în mod corect.

- 6.2.2. Totuși, aceste cerințe nu se aplică farurilor cu reflector inseparabil. Pentru acest tip de ansamblu sunt aplicabile condițiile de la punctul 7.3 al prezentului regulament. În cazul în care lumina de drum provine de la mai mult de o sursă luminoasă, valoarea maximă a iluminării ($E_{\max}$) se determină utilizând funcțiile combinate.

- 6.3. Piesele destinate pentru fixarea lămpii cu filament pe reflector trebuie să fie construite astfel încât, chiar și pe întineric, lampa cu filament să nu poată fi montată decât în poziția corectă.

- 6.4. Se efectuează încercări suplimentare în conformitate cu cerințele din anexa 4, pentru a se asigura că nu există variații excesive ale performanțelor fotometrice în timpul utilizării.

- 6.5. Dacă dispersorul farului este din material plastic, încercările trebuie să fie efectuate în conformitate cu dispozițiile anexei 6.

7. SPECIFICAȚII SPECIALE

- 7.1. Poziția corectă a dispersorului în raport cu sistemul optic trebuie să fie marcată în mod clar și să fie blocată pentru a nu permite rotația sa pe parcursul utilizării.

- 7.2. Pentru măsurarea iluminării produse de far se utilizează un ecran de măsurare astfel cum este descris în anexa 3 din prezentul regulament și o lampă standard cu filament (S_1 și/sau S_2 , Regulamentul nr. 37) având un balon incolor și cu suprafața netedă.

Lampa standard cu filament trebuie reglată la fluxul luminos de referință aplicabil în conformitate cu valorile prescrise pentru aceste lămpi.

- 7.3. Lumina de întâlnire trebuie să aibă o linie de separație delimitată suficient de bine pentru a permite un reglaj satisfăcător cu ajutorul său. Linia de separație trebuie să fie cât mai orizontală și cât mai dreaptă posibil, pe o lungime de cel puțin 5° de fiecare parte a liniei v-v (a se vedea anexa 3).

În cazul în care sunt reglate în conformitate cu anexa 3, farurile trebuie să respecte cerințele specificate în anexa respectivă.

- 7.4. Distribuția fasciculului nu trebuie să prezinte variații laterale care să afecteze buna vizibilitate.
- 7.5. Iluminarea ecranului menționat la punctul 7.2 se măsoară cu ajutorul unui fotoelement având o suprafață utilă cuprinsă în interiorul unui pătrat cu latura de 65 mm.
8. CERINȚE REFERITOARE LA DISPERSOARE ȘI FILTRE COLORATE
- 8.1. Omologarea poate fi obținută pentru faruri care emit cu o lampă cu filament incoloră, fie lumină incoloră, fie lumină galben-selectiv. În coordonate tricromatice CIE, caracteristicile colorimetrice corespunzătoare sticlei sau filtrelor galbene sunt exprimate astfel:

Filtru galben-selectiv (ecran sau dispersor)

limita spre roșu	$y \geq 0,138 + 0,58 x$
limita spre verde	$y \leq 1,29 x - 0,1$
limita spre alb	$y \geq -x + 0,966$
limita spre valoarea spectrală	$y \leq -x + 0,992$

ceea ce se poate exprima și astfel:

lungimea de undă dominantă:	575 - 585 nm
factor de puritate	0,90 - 0,98
factorul de transmisie trebuie să fie $\geq 0,78$	

Factorul de transmisie se determină utilizând o sursă luminoasă cu o temperatură de culoare de 2 856 K [care corespunde aparatului de iluminat standard A al Comisiei Internaționale de Iluminat (CIE)].

- 8.2. Filtrul trebuie să facă parte din far și trebuie fixat astfel încât utilizatorul să nu poată să-l înlăture accidental sau voluntar prin metode normale.
- 8.3. Observații privind culoarea

Orice omologare în conformitate cu prezentul regulament, în temeiul punctului 8.1 de mai sus, se acordă pentru un tip de far care emite fie lumină incoloră, fie lumină galben-selectiv; prin urmare, articolul 3 din acordul la care este anexat regulamentul nu împiedică părțile contractante la acord să interzică, pe vehiculele pe care acestea le înmatriculează, farurile care emit un fascicul cu lumină incoloră sau galben-selectiv.

9. DISPOZIȚII TRANZITORII

- 9.1. Începând cu șase luni de la data oficială a intrării în vigoare a Regulamentului nr. 113, părțile contractante care aplică prezentul regulament încetează să acorde omologări în temeiul prezentului regulament.
- 9.2. Părțile contractante care aplică prezentul regulament nu refuză acordarea de extinderi ale omologării dacă tipul de far îndeplinește cerințele prezentului regulament astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.
- 9.3. Omologările pentru categoriile de lămpi cu filament MB, acordate în temeiul prezentului regulament înainte de data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 113, precum și toate extinderile acestor omologări, inclusiv cele acordate ulterior în temeiul unei serii precedente de amendamente la prezentul regulament, rămân valabile o perioadă nedeterminată.
- 9.4. Părțile contractante care aplică prezentul regulament continuă să acorde omologări pentru faruri în baza prezentului regulament, cu condiția ca farurile să fie destinate a fi utilizate ca piese de schimb pentru echiparea vehiculelor aflate în uz.
- 9.5. Începând cu data oficială a intrării în vigoare a Regulamentului nr. 113, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu poate interzice montarea pe un nou tip de vehicul a farurilor omologate în temeiul Regulamentului nr. 113.
- 9.6. Părțile contractante care aplică prezentul regulament continuă să permită montarea pe un tip de vehicul sau pe un vehicul a farurilor omologate în temeiul prezentului regulament.
- 9.7. Părțile contractante care aplică prezentul regulament continuă să permită montarea sau utilizarea pe vehiculele aflate în circulație a farurilor omologate în temeiul prezentului regulament, modificat prin seriile precedente de amendamente, dacă aceste faruri sunt destinate a fi utilizate ca piese de schimb.

10. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI

- 10.1. Farurile omologate în conformitate cu prezentul regulament trebuie să fie fabricate astfel încât să fie conforme cu tipul omologat, prin îndeplinirea cerințelor enunțate la punctul 7 de mai sus.
- 10.2. În scopul de a verifica respectarea cerințelor de la punctul 10.1 pot fi efectuate controale adecvate ale producției.
- 10.3. În special, titularul omologării trebuie:
- 10.3.1. să asigure existența unor proceduri pentru controlul eficient al calității produselor;
- 10.3.2. să aibă acces la echipamentul de control necesar verificării conformității pentru fiecare tip omologat;
- 10.3.3. să se asigure de faptul că datele privind rezultatele încercărilor sunt înregistrate și că documentele conexe sunt ținute la dispoziție o anumită perioadă stabilită de comun acord cu serviciul administrativ;
- 10.3.4. să analizeze rezultatele fiecărui tip de încercare, pentru a verifica și asigura stabilitatea caracteristicilor produsului, prevăzând toleranțe pentru anumite variații în producția industrială;
- 10.3.5. să se asigure că pentru fiecare tip de produs se efectuează cel puțin încercările prevăzute în anexa 5 la prezentul regulament;
- 10.3.6. să se asigure că orice prelevare de eșantioane care pune în evidență neconformitatea cu cerințele tipului de încercare respectiv este urmată de o nouă prelevare și de o nouă încercare. Se iau toate măsurile necesare pentru a restabili conformitatea producției în cauză.
- 10.4. Autoritatea competentă care a acordat omologarea poate, în orice moment, să verifice metodele de control al conformității aplicate fiecărei unități de producție.
- 10.4.1. Cu ocazia fiecărei inspecții, se prezintă inspectorului extern rapoartele de încercare și de control al producției.
- 10.4.2. Inspectorul poate alege, prin sondaj, eșantioane pentru a fi supuse încercărilor în laboratorul producătorului. Numărul minim de eșantioane poate fi determinat în funcție de rezultatele încercărilor proprii ale producătorului.
- 10.4.3. În cazul în care nivelul calității este considerat nesatisfăcător sau când pare necesar să se verifice valabilitatea încercărilor efectuate în temeiul punctului 10.4.2 de mai sus, inspectorul prelevă eșantioane pentru a fi trimise serviciului tehnic care a efectuat încercările de omologare, utilizând criteriile de la anexa 7.
- 10.4.4. Autoritatea competentă poate efectua toate încercările prevăzute în prezentul regulament. Aceste încercări vor fi efectuate pe eșantioane prelevate aleatoriu, fără a afecta angajamentele de livrare ale producătorilor și în conformitate cu criteriile din anexa 7.
- 10.4.5. Autoritatea competentă se străduiește să obțină o frecvență a inspecțiilor de o dată la 2 ani. Totuși, această frecvență se stabilește la discreția autorității competente, în funcție de încrederea în măsurile întreprinse pentru asigurarea unui control eficient al conformității producției. Dacă se înregistrează rezultate negative, autoritatea competentă se asigură că se iau toate măsurile necesare pentru a se restabili conformitatea producției cât mai curând posibil.
- 10.5. Nu se iau în considerare farurile care prezintă defecte vizibile.

11. SANȚIUNI ÎN CAZ DE NECONFORMITATE A PRODUCȚIEI

- 11.1. Omologarea acordată pentru un tip de far în temeiul prezentului regulament poate fi retrasă dacă nu sunt respectate cerințele stabilite mai sus sau dacă un far care poartă marca de omologare nu este conform cu tipul omologat.
- 11.2. Dacă o parte contractantă care aplică prezentul regulament retrage o omologare pe care a acordat-o inițial, ea notifică celelalte părți contractante care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

12. MODIFICAREA ȘI EXTINDEREA OMOLOGĂRII UNUI TIP DE FAR

- 12.1. Orice modificare a tipului de far este adusă la cunoștința departamentului administrativ care a acordat omologarea tipului de far în cauză. În acest caz, departamentul administrativ poate:

- 12.1.1. să considere că modificările făcute nu sunt susceptibile să aibă un efect negativ considerabil și că, în orice caz, vehiculul respectă, în continuare, cerințele; sau
- 12.1.2. să solicite un raport de încercare suplimentar serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor.
- 12.2. Confirmarea sau refuzul omologării, specificând modificările, se comunică părților la acord care aplică prezentul regulament, prin procedura prevăzută la punctul 5.3 de mai sus.
- 12.3. Autoritatea competentă care acordă extinderea omologării atribuie extinderii respective un număr de serie pe care îl notifică părților contractante la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

13. ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI

În cazul în care titularul unei omologări încetează definitiv producția unui tip de far omologat în conformitate cu prezentul regulament, acesta informează autoritatea care a acordat omologarea. La primirea notificării în cauză, autoritatea respectivă informează cu privire la aceasta celelalte părți contractante ale Acordului din 1958 care aplică prezentul regulament, prin intermediul unei fișe de comunicare conforme cu modelul din anexa 1 la prezentul regulament.

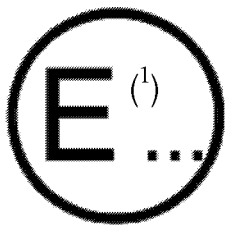
14. DENUMIRILE ȘI ADRESELE SERVICIILOR TEHNICE RESPONSABILE CU EFECTUAREA ÎNCERCĂRILOR DE OMOLOGARE, PRECUM ȘI ALE DEPARTAMENTELOR ADMINISTRATIVE

Părțile contractante la Acordul din 1958 care aplică prezentul regulament comunică Secretariatului General al Organizației Națiunilor Unite denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare, precum și ale departamentelor administrative care acordă omologarea și cărora trebuie să li se trimită fișele care atestă omologarea, extinderea, refuzul sau retragerea omologării emise în alte țări.

ANEXA 1

FIȘĂ DE COMUNICARE

[formatul maxim: A4 (210 × 297 mm)]

eliberată de: denumirea serviciului administrativ

.....

.....

.....

Privind ⁽²⁾:

Acordarea omologării

Extinderea omologării

Refuzul omologării

Retragerea omologării

Încetarea definitivă a producției

unui tip de far în temeiul Regulamentului nr. 57

Nr. omologării.....Nr. extinderii.....

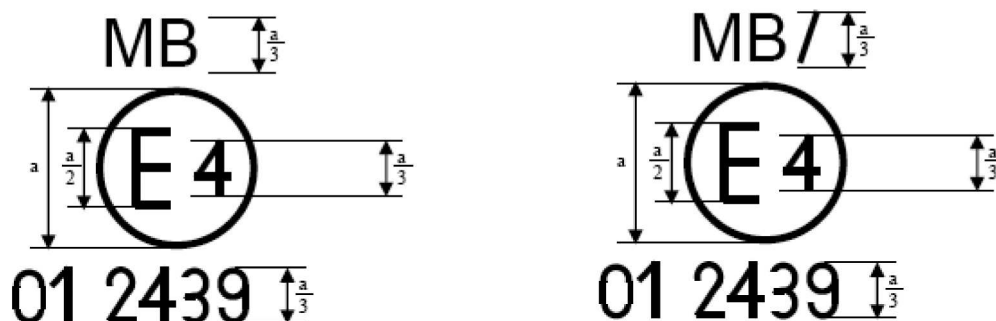
1. Denumirea sau marca comercială a farului:
2. Denumirea producătorului pentru tipul respectiv de far:
3. Denumirea și adresa producătorului:
4. Dacă este cazul, denumirea și adresa reprezentantului producătorului:
5. Prezentat pentru omologare la data de:
6. Serviciul tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare:
7. Data raportului întocmit de către serviciul tehnic respectiv:
8. Numărul raportului întocmit de către serviciul tehnic respectiv:
9. Descriere sumară:
 - Categoria indicată de marcajul relevant: MB, MB/, MB PL, MB/PL ⁽²⁾
 - Categoria de lampă cu filament: S₁, S₂, S₁/S₂ ⁽²⁾,
 - Culoarea luminii emise: alb/galben selectiv ⁽²⁾
10. Poziția mărcii de omologare:
11. Motivul (motivele) extinderii omologării (dacă este cazul):
12. Omologare acordată/refuzată/extinsă/retrasă ⁽²⁾
13. Locul:
14. Data:
15. Semnătura:
16. Lista documentelor depuse la serviciul administrativ care a acordat omologarea este anexată la prezenta comunicare și poate fi obținută la cerere.

⁽¹⁾ Număr de identificare a țării care a acordat/extins/refuzat/retras omologarea (a se vedea dispozițiile privind omologarea din regulament).

⁽²⁾ A se tăia mențiunile necorespunzătoare.

ANEXA 2

EXEMPLE DE MĂRCI DE OMOLOGARE

$a = \text{min. } 12 \text{ mm}$

Farul care poartă marca de omologare de mai sus a fost omologat în Țările de Jos (E 4) cu numărul de omologare 012439. Numărul de omologare indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.

Notă : Numărul de omologare trebuie aplicat aproape de cerc, deasupra sau sub litera „E”, la stânga sau la dreapta acestei litere. Cifrele care formează numărul de omologare trebuie să se afle de aceeași parte a literei „E” și să fie orientate în aceeași direcție. Trebuie evitată utilizarea cifrelor romane la scrierea numerelor de omologare, pentru a se elimina orice risc de confuzie cu alte simboluri.

Identificarea unui far care îndeplinește condițiile Regulamentului nr. 57. Farul este astfel conceput, încât filamentul luminii de întâlnire
 poate fi aprins împreună
 și simultan cu lumina de drum și/sau cu o altă funcție de iluminare incorporată reciproc.

Farul care poartă marca de omologare de mai sus este un far care încorporează un dispersor din material plastic, care a fost omologat în Țările de Jos (E 4) cu numărul de omologare din 01 2440. Numărul de omologare indică faptul că omologarea a fost acordată în conformitate cu cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.

El este proiectat astfel încât filamentul pentru lumina de întâlnire să poată fi aprins simultan cu cel pentru faza de drum și/sau cu o altă funcție de iluminare incorporată reciproc.

ANEXA 3

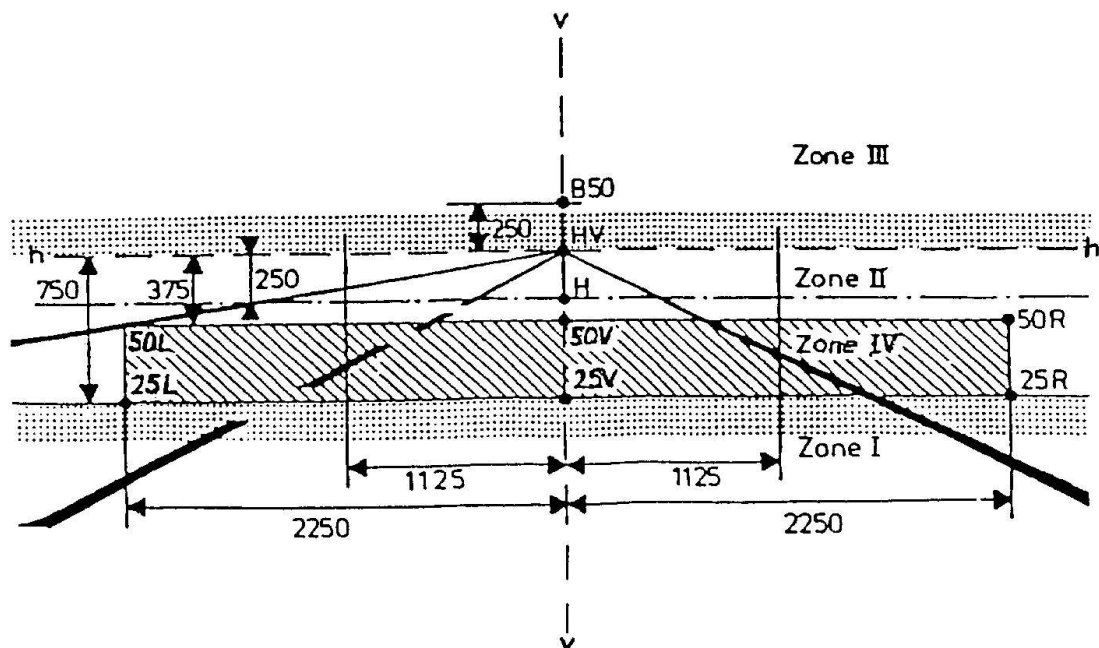
ÎNCERCĂRI FOTOMETRICE

1. Pentru orientare, ecranul de orientare trebuie să se afle la o distanță de cel puțin 10 m în fața farului, iar linia h-h trebuie să fie orizontală. Pentru măsurători, fotoelementul se plasează la o distanță de 25 m în fața farului și perpendicular pe linia care unește filamentul lămpii cu punctul HV.
2. În lateral, farul este orientat astfel încât centrul fasciculului luminii de drum să fie pe linia verticală v-v.
3. Pe verticală, farul se orientează astfel încât „linia de separare” a fasciculului luminii de întâlnire să fie situată la 250 mm sub linia h-h.
4. În cazul în care farul este orientat în conformitate cu punctele 2 și 3 de mai sus, similar cu condițiile pentru lumina de drum, acesta îndeplinește următoarele cerințe:
 - 4.1. centrul luminos al luminii de drum trebuie să se afle la cel mult 0,6° deasupra sau dedesubtul liniei h-h;
 - 4.2. iluminarea luminii de drum trebuie să atingă valoarea sa maximă E max în centrul întregului fascicul și să se reducă lateral;
 - 4.3. iluminarea maximă (E max) a luminii de drum trebuie să fie de cel puțin 32 lucși;
 - 4.3.1. 32 lucși pentru farurile din categoria MB;
 - 4.4. iluminarea produsă pe ecran de lumina de drum trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:
 - 4.4.1. punctul (HV) de intersecție a liniilor h-h și v-v trebuie să se afle în interiorul isoluxului care reprezintă 90 % din iluminarea maximă;
 - 4.4.2. pornind de la punctul HV, orizontal la dreapta și la stânga, iluminarea trebuie să fie cel puțin egală cu 12 lucși până la o distanță de 1,125 m și de cel puțin 3 lucși până la o distanță de 2,25 m;
 - 4.5. iluminarea produsă pe ecran de lumina de drum trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

Punct de măsurare	Faruri din categoria MB
Fiecare punct de pe linia h-h și de deasupra ei	≤ 0,7 lucși
Orice punct de pe linia 50L-50R, cu excepția punctului 50 V (*)	≥ 1,5 lucși
Punctul 50 V	≥ 3 lucși
Fiecare punct de pe linia 25L-25R	≥ 3 lucși
Orice punct din zona IV	≥ 1,5 lucși

(*) intensitatea $\frac{50R}{50V} = 0,25$ minimum.

5. MĂSURĂTORI ȘI ECRAN DE REGLARE
(dimensiuni în mm pentru o distanță de 25 m)

6. Pentru lămpile cu filament, se utilizează categoria S_1 sau S_2 , în conformitate cu Regulamentul nr. 37.

ANEXA 4

ÎNCERCĂRI DE STABILITATE A PERFORMANTELOR FOTOMETRICE ALE FARURILOR ÎN TIMPUL FUNCȚIONĂRII**ÎNCERCĂRI ALE FARURILOR COMPLETE**

După măsurarea valorilor fotometrice în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, în punctele $E_{\max}$ pentru lumina de drum și în punctele HV, 50 R, 50 L, B 50 pentru lumina de întâlnire, un eșantion de far complet este supus unei încercări de stabilitate a performanței fotometrice în stare de funcționare. Prin „far întreg” se înțelege ansamblul farului însuși, inclusiv părțile de caroserie și lămpile învecinate care pot să afecteze disiparea termică.

1. ÎNCERCAREA DE STABILITATE A PERFORMANTELOR FOTOMETRICE

Încercările trebuie să fie efectuate într-o atmosferă uscată și calmă, la o temperatură a mediului ambiant de $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$, farul complet fiind fixat pe un suport care reprezintă montarea corectă pe vehicul.

1.1. Far curat

Farul trebuie să rămână aprins 12 ore, astfel cum se indică la punctul 1.1.1, și trebuie verificat astfel cum se prevede la punctul 1.1.2.

1.1.1. Procedura de încercare

Farul rămâne aprins o perioadă de timp specificată, astfel încât:

1.1.1.1. (a) în cazul în care o singură sursă luminoasă (lumină de drum sau lumină de întâlnire) trebuie să fie omologată, filamentul corespunzător să fie aprins pe durata prescrisă ⁽¹⁾;

(b) în cazul unei lumini de întâlnire și a unei lumini de drum reciproc încorporate (lampă cu filament dublu sau lampă cu două filamente):

dacă solicitantul precizează faptul că farul este destinat utilizării cu un singur filament aprins ⁽²⁾ la un moment dat, încercarea trebuie efectuată în consecință, fiecare dintre funcțiile luminoase specificate fiind activate în mod succesiv timp de jumătate din timpul indicat la punctul 1.1;

în toate celelalte cazuri, farul trebuie să fie supus următorului ciclu pe durata prescrisă:

15 minute, filamentul luminii de întâlnire este aprins,

5 minute, se aprind toate filamentele;

(c) în cazul surselor luminoase grupate, toate sursele individuale trebuie să fie aprinse simultan pe durata prescrisă pentru sursele luminoase individuale, (a) ținând seama și de utilizarea altor surse luminoase reciproc încorporate, (b) în conformitate cu instrucțiunile producătorului.

1.1.1.2. Tensiunea de încercare

Tensiunea trebuie să fie reglată astfel încât să furnizeze 90 % din puterea maximă specificată pentru lămpile cu filament din categoria S în Regulamentul nr. 37.

În toate cazurile, puterea aplicată corespunde puterii unei lămpi cu filament cu tensiune nominală de 12 V, cu excepția cazului în care solicitantul omologării specifică faptul că farul poate fi utilizat la o tensiune diferită.

1.1.2. Rezultatele încercărilor**1.1.2.1. Inspecție vizuală**

După ce temperatura farului a fost stabilizată la temperatura mediului ambiant, se curăță dispersorul farului și dispersorul exterior, dacă există, cu o cârpă din bumbac curată și umedă. Apoi, acestea sunt examinate vizual; nu trebuie să se constate nicio distorsiune, deformare, fisură sau schimbare a culorii dispersorului farului, nici a dispersorului exterior, dacă există.

⁽¹⁾ Atunci când farul supus încercării este grupat și/sau reciproc încorporat cu lămpi de semnalizare, acestea trebuie să fie aprinse pe durata încercării.

⁽²⁾ Dacă două sau mai multe filamente de lămpi sunt aprinse simultan când farul se aprinde intermitent, aceasta nu este considerată a fi o utilizare normală simultană a filamentelor.

1.1.2.2. Încercare fotometrică

În conformitate cu cerințele prezentului regulament, se verifică valorile fotometrice în următoarele puncte:

Lumina de întâlnire:

50 R, 50 L, B 50 HV

Lumina de drum:

Punctul corespunzător $E_{\max}$

Se poate efectua un nou reglaj pentru a se ține seama de eventualele deformări ale suportului farului determinate de căldură (pentru deplasarea liniei de separare, a se vedea punctul 2 din prezenta anexă).

Se tolerează o abatere de 10 %, inclusiv toleranțele datorate procedurii de măsurare fotometrică, între caracteristicile fotometrice și valorile măsurate înaintea încercării.

1.2. Far murdar

După ce farul este supus încercării prevăzute la punctul 1.1 de mai sus, acesta este pregătit conform specificațiilor de la punctul 1.2.1, este aprins apoi timp de o oră conform prevederii de la punctul 1.1.1 și verificat conform specificațiilor de la punctul 1.1.2.

1.2.1. Pregătirea farului

1.2.1.1. Amestecul pentru încercare

1.2.1.1.1. Pentru un far cu dispersor exterior din sticlă:

Amestecul de apă și un agent poluant care trebuie aplicat pe far este compus din:

9 părți (în masă) de nisip silicios cu granulația este cuprinsă între 0 și 100 μm ,

1 parte (în masă) de praf de cărbune vegetal (lemn de fag) cu granulația cuprinsă între 0 și 100 μm ,

0,2 părți (în masă) de NaCMC ⁽³⁾ și

o cantitate adecvată de apă distilată având o conductivitate $\leq 1 \text{ mS/m}$.

Amestecul nu trebuie să fie mai vechi de 14 zile.

1.2.1.1.2. Pentru un far cu dispersor exterior din material plastic:

Amestecul format din apă și un agent poluant care se aplică pe far este compus din:

9 părți (în masă) de nisip silicios cu granulația cuprinsă între 0 și 100 μm ,

1 parte (în masă) de praf de cărbune vegetal (lemn de fag) cu granulația cuprinsă între 0 și 100 μm ,

0,2 părți (în masă) de NaCMC,

13 părți (în masă) de apă distilată având o conductivitate $\leq 1 \text{ mS/m}$ și

2 ± 1 părți (în masă) de agent de înmuiere ⁽⁴⁾.

Amestecul nu trebuie să fie mai vechi de 14 zile.

1.2.1.2. Aplicarea amestecului pentru încercare pe far

Amestecul pentru încercare se aplică uniform pe toată suprafața emițătoare de lumină a farului, apoi se lasă să se usuce. Se repetă această operațiune până când valoarea iluminării scade la 15-20 % din valoarea măsurată inițial, în condițiile prescrise în prezenta anexă, în fiecare dintre următoarele puncte:

punctul $E_{\max}$ pentru fasciculul de drum, în cazul distribuției fotometrice corespunzătoare unei lămpi cu lumină de drum/de întâlnire;

punctul $E_{\max}$ pentru fasciculul de drum, în cazul distribuției fotometrice corespunzătoare exclusiv unei lămpi cu lumină de întâlnire;

B 50 și 50 V ⁽⁵⁾ pentru o lampă doar cu lumină de întâlnire.

⁽³⁾ NaCMC reprezintă sarea de sodiu a carboximetilcelulozei, cunoscută ca CMC. NaCMC utilizată în amestecul de pulberi trebuie să aibă un grad de substituție (DS) cuprins între 0,6 și 0,7 și o viscozitate de 200-300 cP pentru o soluție de 2 %, la 20 °C.

⁽⁴⁾ Toleranța în ceea ce privește cantitatea este necesară pentru a se obține o murdărie care se întinde corect pe toate dispersoarele din plastic.

⁽⁵⁾ 50 V este situat la 375 mm sub HV pe linia verticală v-v pe un ecran situat la o distanță de 25 m.

1.2.1.3. Aparatura de măsură

Aparatura de măsură trebuie să fie echivalentă cu cea care se utilizează pentru încercările de omologare a farurilor. Trebuie să se utilizeze o lampă cu filament etalon (lampă de referință) pentru verificarea fotometrică.

2. ÎNCERCAREA PRIVIND DEPLASAREA VERTICALĂ A LINIEI DE SEPARARE SUB EFECTUL CĂLDURII

Această încercare constă în a verifica dacă, sub efectul căldurii, deplasarea verticală a liniei de separare nu depășește o valoare specificată pentru o lampă cu lumină de întâlnire, în timpul funcționării.

După ce a fost supus încercării în conformitate cu punctul 1, farul este supus încercării descrise la punctul 2.1, fără să fie demontat de pe suportul său de încercare și nici reajustat în raport cu acesta.

2.1. Încercarea

Încercarea trebuie efectuată într-o atmosferă uscată și calmă, la o temperatură a mediului ambiant de $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Utilizând o lampă cu filament de serie, care a funcționat în prealabil cel puțin o oră, farul este aprins în poziția lumină de întâlnire, fără să fie demontat de pe suportul său de încercare și nici reajustat în raport cu acesta. (Pentru această încercare, tensiunea trebuie să fie reglată în conformitate cu punctul 1.1.1.2.) Poziția liniei de separare în partea sa orizontală (între liniile verticale care trec prin punctele 50 L și 50 R) se verifică după 3 minute (r_3) și, respectiv, 60 de minute (r_{60}) de la aprindere.

Măsurarea deplasării liniei de separare descrise mai sus trebuie să fie efectuată prin orice metodă suficient de exactă și prin care se obțin rezultate reproductibile.

2.2. Rezultatele încercărilor

2.2.1. Rezultatul, exprimat în miliradiani (mrad), este considerat acceptabil pentru o lampă cu lumină de întâlnire numai dacă valoarea absolută $\Delta r_I = (r_3 - r_{60})$ înregistrată de far este cel mult egală cu 1,0 mrad ($\Delta r_I \leq 1,0\text{ mrad}$).

2.2.2. Cu toate acestea, dacă această valoare este mai mare de 1,0 mrad, dar mai mică sau egală cu 1,5 mrad ($1,0\text{ mrad} < \Delta r_I \leq 1,5\text{ mrad}$), un al doilea far este supus încercării astfel cum se prevede la punctul 2.1, după ce a fost supus de trei ori consecutiv ciclului descris mai jos, pentru a stabili poziția părților mecanice ale farului pe un suport reprezentativ pentru instalarea sa corectă pe vehicul:

lampa cu lumină de întâlnire rămâne aprinsă timp de o oră (tensiunea de alimentare fiind reglată astfel cum se prevede la punctul 1.1.1.2);

apoi urmează o oră de repaos.

Tipul de far este considerat acceptabil dacă media valorilor absolute Δr_I măsurată pe primul eșantion și Δr_{II} măsurată pe al doilea eșantion este mai mică sau egală cu 1,0 mrad:

$$\left(\frac{\Delta r_I + \Delta r_{II}}{2} \leq 1,0\text{ mrad} \right)$$

ANEXA 5

CERINȚE MINIME PENTRU PROCEDURILE DE CONTROL AL CONFORMITĂȚII PRODUCȚIEI

1. GENERALITĂȚI

- 1.1. Cerințele de conformitate sunt considerate ca fiind satisfăcute din punct de vedere mecanic și geometric dacă diferențele nu depășesc abaterile inevitabile de fabricație, în conformitate cu cerințele prezentului regulament.
- 1.2. În ceea ce privește performanțele fotometrice, conformitatea farurilor de serie nu este contestată în cazul în care, în timpul încercării performanțelor fotometrice ale unui far ales aleatoriu și echipat cu o lampă cu incandescență etalon:
- 1.2.1. nicio valoare măsurată nu se abate, în sens defavorabil, cu mai mult de 20 % de la valorile prescrise în prezentul regulament. Pentru valorile din zona III, abaterea nefavorabilă maximă poate fi de:
- 0,3 lux echivalent 20 %;
- 0,45 lux echivalent 30 %;
- 1.2.2. și dacă, pentru lumina de drum, HV fiind situat în interiorul isoluxului $0,75 E_{\max}$, se respectă o toleranță de ± 20 % pentru valorile maxime și de -20 % pentru valorile minime în ceea ce privește valorile fotometrice în orice punct de măsurare definit la punctele 4.3 și 4.4 din anexa 3 la prezentul regulament.
- 1.2.3. În cazul în care rezultatele încercărilor descrise mai sus nu sunt conforme cu cerințele, farul este supus din nou încercărilor, utilizându-se o altă lampă cu filament standard.
- 1.3. Pentru a verifica modul în care se modifică poziția verticală a liniei de separare sub efectul căldurii, se aplică metoda de mai jos:
- Unul dintre farurile din eșantion este supus încercărilor în conformitate cu metoda prevăzută la punctul 2.1 din anexa 4, după ce a fost supus de trei ori consecutiv ciclului definit la punctul 2.2.2 din anexa 4.
- Farul este considerat ca acceptabil, în cazul în care Δr nu depășește 1,5 mrad.
- Dacă această valoare depășește 1,5 mrad, dar nu este mai mare de 2,0 mrad, un al doilea far este supus încercării, iar media valorilor absolute înregistrate pentru cele două eșantioane nu trebuie să depășească 1,5 mrad.
- 1.4. Coordonatele cromatice trebuie să fie respectate atunci când farul este echipat cu o lampă cu filament la temperatura de culoare conformă cu etalonul A.
- Performanțele fotometrice ale unui far care emite lumină galben-selectiv atunci când este echipat cu o lampă cu filament cu lumină incoloră sunt valorile din prezentul regulament înmulțite cu 0,84.

2. CERINȚE MINIME PENTRU VERIFICAREA CONFORMITĂȚII DE CĂTRE PRODUCĂTOR

Pentru fiecare tip de far, deținătorul mărcii de omologare trebuie să efectueze cel puțin încercările următoare, la intervale adecvate. Încercările se efectuează în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament.

În cazul în care o prelevare de eșantioane pune în evidență neconformitatea pentru tipul de încercare în cauză, se efectuează prelevări și încercări suplimentare. Producătorul ia toate măsurile necesare pentru a asigura conformitatea producției respective.

2.1. Natura încercărilor

Încercările de conformitate din prezentul regulament se referă la caracteristicile fotometrice și la verificarea schimbării poziției verticale a liniei de separare sub efectul căldurii.

2.2. Metode utilizate în cadrul încercărilor

2.2.1. Încercările se efectuează, în general, în conformitate cu metodele definite în prezentul regulament.

2.2.2. Pentru orice încercare de conformitate efectuată de către producător se pot utiliza metode echivalente, cu acordul autorității competente responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare. Producătorul trebuie să demonstreze că metodele de încercare utilizate sunt echivalente cu cele indicate în prezentul regulament.

2.2.3. Aplicarea punctelor 2.2.1 și 2.2.2 necesită etalonarea aparaturii de încercare și corelarea acestora cu măsurătorile efectuate de către o autoritate competentă.

2.2.4. În toate cazurile, metodele de referință sunt cele din prezentul regulament, în special pentru controalele și prelevările de eşantioane efectuate de autorități.

2.3. Natura prelevării

Eşantioanele farurilor trebuie să fie prelevate aleatoriu, dintr-un lot de producție omogen. Prin lot omogen se înțelege un ansamblu de faruri de același tip, definit în conformitate cu metodele de fabricație ale producătorului.

Evaluarea se referă în general la producția de serie din fabricile individuale. Cu toate acestea, un producător poate reuni înregistrări privind același tip de la mai multe fabrici, cu condiția ca acestea să funcționeze în cadrul aceluiași sistem de calitate și gestionare a calității.

2.4. Caracteristicile fotometrice măsurate și înregistrate

Farul selecționat face obiectul măsurărilor fotometrice în punctele prevăzute de regulament, limitând înregistrarea la punctele $E_{\max}$, HV (⁽¹⁾), în cazul luminii de drum, respectiv la punctele HV, 50 R, 50 L, în cazul luminii de întâlnire (a se vedea figura din anexa 3).

2.5. Criterii de acceptabilitate

Producătorul este responsabil cu efectuarea analizei statistice a rezultatelor încercărilor și cu definirea, în acord cu autoritatea competentă, a criteriilor de acceptabilitate a producției sale pentru a respecta specificațiile definite pentru controlul conformității produselor la punctul 10.1 din prezentul regulament.

Criteriile care guvernează acceptabilitatea trebuie să fie stabilite astfel încât, cu un nivel de încredere de 95 %, probabilitatea minimă de a se obține rezultate pozitive la o verificare prin sondaj precum cea descrisă în anexa 7 (prima prelevare) să fie de 0,95.

(⁽¹⁾) Atunci când fasciculul cu lumină de drum este reciproc încorporat în fasciculul cu lumină de întâlnire, HV reprezintă, în cazul fasciculului cu lumină de drum, același punct de măsurare ca în cazul fasciculului cu lumină de întâlnire.

ANEXA 6

CERINȚE APLICABILE LĂMPILOR CARE ÎNCORPOREAZĂ DISPERSOARE DIN MATERIAL PLASTIC — ÎNCERCĂRILE DISPERSOARELOR SAU ALE EȘANTIOANELOR DE MATERIALE ȘI ALE LĂMPILOR COMPLETE**1. SPECIFICAȚII GENERALE**

- 1.1. Eșantioanele furnizate în conformitate cu punctul 3.2.4 din prezentul regulament trebuie să îndeplinească cerințele indicate la punctele 2.1-2.5 de mai jos.
- 1.2. Cele două eșantioane de lămpi complete, furnizate în conformitate cu punctul 3.2.3 din prezentul regulament și care au încorporate dispersoare din material plastic trebuie să îndeplinească cerințele indicate la punctul 2.6 de mai jos în privința materialului din care sunt realizate dispersoarele.
- 1.3. Eșantioanele de dispersoare din material plastic sau eșantioanele de materiale fac obiectul, împreună cu reflectorul în fața căruia sunt destinate să fie montate, după caz, încercărilor de omologare în ordinea cronologică indicată în tabelul A prezentat în appendicele 1 la prezenta anexă.
- 1.4. Cu toate acestea, în cazul în care producătorul farului este în măsură să prezinte dovada că produsul a trecut deja cu succes încercările prevăzute la punctele 2.1-2.5 de mai jos sau încercările echivalente în temeiul unui alt regulament, încercările respective nu trebuie efectuate din nou; se efectuează în mod obligatoriu numai încercările prevăzute în tabelul B din appendicele 1.

2. ÎNCERCĂRI**2.1. Rezistența la variații de temperatură****2.1.1. Încercări**

Trei eșantioane (dispersoare) noi sunt supuse la cinci cicluri de schimbare de temperatură și umiditate (RH = umiditate relativă) în conformitate cu următorul program:

3 ore la $40\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ și 85-95 % RH;

1 oră la $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ și 60-75 % RH;

15 ore la $-30\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$;

1 oră la $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ și 60-75 % RH;

3 ore la $80\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$;

1 oră la $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ și 60-75 % RH.

Înainte de această încercare, eșantioanele sunt condiționate timp de cel puțin 4 ore la $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ și 60-75 % RH.

Notă: Perioadele de o oră la $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ includ perioadele de tranziție de la o temperatură la alta care sunt necesare pentru evitarea efectelor șocului termic.

2.1.2. Măsurători fotometrice**2.1.2.1. Metodă**

Eșantioanele sunt supuse măsurărilor fotometrice înainte și după încercare.

Măsurătorile fotometrice se efectuează cu o lampă etalon în următoarele puncte:

B 50 și 50 V pentru lumina de drum a unei lămpi cu lumină de drum sau a unei lămpi cu lumină de întâlnire/de drum.

E_{max} pentru lumina de drum a unei lămpi cu lumină de drum sau a unei lămpi cu lumină de întâlnire/de drum.

2.1.2.2. Rezultate

Abaterile dintre valorile fotometrice măsurate pe fiecare dintre eșantioane înainte și după încercare nu trebuie să depășească 10 %, inclusiv toleranțele datorate procedurilor de măsurare fotometrică.

2.2. Rezistența la agenți atmosferici și la agenți chimici**2.2.1. Rezistența la agenți atmosferici**

Trei eșantioane noi (dispersoare sau eșantioane de material) se expun la radiațiile unei surse cu o distribuție spectrală a energiei similară cu cea a unui corp negru la o temperatură cuprinsă între 5 500 K și 6 000 K. Se plasează filtre corespunzătoare între sursă și eșantioane pentru a se reduce, pe cât posibil, radiațiile cu lungimi de undă mai mici decât 295 nm și mai mari decât 2 500 nm. Eșantioanele se expun unei radiații energetice

de $1\,200\text{ W/m}^2 \pm 200\text{ MJ/m}^2$ pe un interval de timp astfel încât energia luminoasă pe care o primesc să fie egală cu $4\,500\text{ MJ/m}^2 \pm 200\text{ MJ/m}^2$. În incintă, temperatura măsurată pe panoul negru plasat la același nivel cu eșantioanele este de $50\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$. În scopul asigurării unei expuneri uniforme, eșantioanele se rotesc în jurul sursei de radiație cu o viteză cuprinsă între 1 și 5 1/min.

Eșantioanele sunt pulverizate cu apă distilată cu o conductivitate mai mică de 1 mS/m și o temperatură de $23\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$, în conformitate cu următorul ciclu:

pulverizare:

5 minute;

uscare: 25 de minute.

2.2.2. Rezistența la agenți chimici

După încercarea descrisă la punctul 2.2.1 de mai sus și după ce s-a efectuat măsurarea descrisă la punctul 2.2.3.1 de mai jos, suprafața exterioară a acestor trei eșantioane este supusă tratamentului descris la punctul 2.2.2.2, cu amestecul definit la punctul 2.2.2.1 de mai jos.

2.2.2.1. Amestecul pentru încercare

Amestecul pentru încercare este compus din 61,5 % n-heptan, 12,5 % toluen, 7,5 % tetraclorură de etil, 12,5 % tricloretilenă și 6 % xilen (procentaj din volum).

2.2.2.2. Aplicarea amestecului pentru încercare

Se impregnează până la saturație o bucată de țesătură de bumbac (conform standardului ISO 105) cu amestecul definit la punctul 2.2.2.1 de mai sus și se aplică după maximum 10 secunde timp de 10 minute pe fața exterioară a eșantionului, cu o presiune de 50 N/cm^2 , corespunzătoare unei forțe de 100 N aplicată pe o suprafață de încercare de $14 \times 14\text{ mm}$.

În timpul acestei perioade de 10 minute, tamponul din material este din nou impregnat cu amestecul de încercare astfel încât compoziția lichidului aplicat să rămână în continuare identică cu amestecul pentru încercare prescris.

În timpul aplicării se admite compensarea presiunii exercitate pe eșantion pentru a evita fisurile cauzate de această presiune.

2.2.2.3. Curățare

La sfârșitul aplicării amestecului de încercare, eșantioanele se usucă în aer liber, apoi se spală cu soluția descrisă la punctul 2.3 (Rezistența la detergenți) $23\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$.

Eșantioanele sunt apoi clătite cu grijă cu apă distilată care nu conține mai mult de 0,2 % impurități, la $23\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$, și apoi șterse cu ajutorul unei cârpe moi.

2.2.3. Rezultate

2.2.3.1. După încercarea de rezistență la agenți atmosferici, suprafața exterioară a eșantioanelor nu trebuie să prezinte crăpături, zgârieturi, ciobiri sau deformări, iar variația medie a transmisiei,

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, măsurată pe cele trei eșantioane conform procedurii descrise în apendicele 2 la prezenta anexă nu trebuie să depășească 0,020 ($\Delta t_m < 0,020$).

2.2.3.2. După încercarea privind rezistența la agenți chimici, eșantioanele nu trebuie să poarte nicio urmă de depuneri chimice care pot cauza o variație a difuziei fluxului, a cărei variație medie,

$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$, măsurată pe cele trei eșantioane conform procedurii descrise în apendicele 2 la prezenta anexă nu trebuie să depășească 0,020 ($\Delta d_m \leq 0,020$).

2.3. Rezistența la detergenți și la hidrocarburi

2.3.1. Rezistența la detergenți

Suprafața exterioară a celor 3 eșantioane (dispersoare sau eșantioane de materiale), după ce a fost încălzită la $50\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$, este scufundată timp de 5 minute într-un amestec menținut la $23\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$ și compus din 99 părți apă distilată care nu conține mai mult de 0,02 % impurități și o parte de alchilarilsulfonat.

La finalul încercării, eșantioanele se usucă la $50\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$. Suprafața eșantioanelor se curăță cu o cârpă umedă.

2.3.2. Rezistența la hidrocarburi

Suprafața exterioară a celor trei eșantioane se freacă apoi ușor, timp de un minut, cu pânză de bumbac impregnată cu un amestec compus din 70 % n-heptan și 30 % toluen (procentaj în volum), apoi se usucă în aer liber.

2.3.3. Rezultate

După realizarea succesivă a celor două încercări menționate mai sus, valoarea medie a variației de transmisie

$\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$, măsurată pe cele trei eșantioane conform procedurii descrise în apendicele 2 la prezenta anexă nu trebuie să depășească 0,010 ($\Delta d_m < 0,010$).

2.4. Rezistența la deteriorarea mecanică

2.4.1. Metoda de deteriorare mecanică

Suprafața exterioară a trei eșantioane (dispersoare) noi este supusă încercării de deteriorare mecanică uniformă prin metoda descrisă în apendicele 3 la prezenta anexă.

2.4.2. Rezultate

După această încercare, variațiile:

transmisiei: $\Delta t = \frac{T_2 - T_3}{T_2}$,

și difuziei: $\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2}$,

se măsoară în conformitate cu procedura descrisă în apendicele 2 în zona specificată la punctul 3.2.4.1.1 din prezentul regulament. Valoarea lor medie pe cele trei eșantioane trebuie să fie astfel încât:

$\Delta d_m < 0,100$;

$\Delta d_m < 0,050$.

2.5. Încercarea privind adeziunea eventualelor acoperiri

2.5.1. Pregătirea eșantionului

O suprafață de 20 mm × 20 mm din zona acoperirii unui dispersor se taie cu o lamă sau cu un ac, astfel încât să se obțină un caroiaj format din pătrate de aproximativ 2 mm × 2 mm. Presiunea lamei sau a acului trebuie să fie suficientă pentru a tăia cel puțin acoperirea.

2.5.2. Descrierea încercării

Se utilizează o bandă adezivă a cărei forță de aderență este de 2 N/(cm lățime) ± 20 %, măsurată în condițiile standardizate descrise în apendicele 4 la prezenta anexă. Această bandă adezivă, cu o lățime de minimum 25 mm, este presată pe suprafața pregătită în conformitate cu cerințele de la punctul 2.5.1 timp de cel puțin 5 minute.

Apoi, capătul benzii adezive este supus unei sarcini, până la echilibrarea forței de adeziune pe suprafața în cauză de o forță perpendiculară pe această suprafață. În acest moment, banda este smulsă cu o viteză constantă de 1,5 m/s ± 0,2 m/s.

2.5.3. Rezultate

Nu trebuie să se constate alterări vizibile ale suprafeței carioiate. Sunt admise alterări la intersecțiile caroiajului sau pe marginea inciziilor, cu condiția ca suprafața alterată să nu depășească 15 % din suprafața carioiată.

2.6. Încercări ale lămpii complete care încorporează un dispersor din material plastic

2.6.1. Rezistența la deteriorarea mecanică a suprafeței dispersorului

2.6.1.1. Încercări

Dispersorul eșantionului de lămpi nr. 1 este supus încercării descrise la punctul 2.4.1 de mai sus.

2.6.1.2. Rezultate

După încercare, rezultatele măsurărilor fotometrice efectuate asupra lămpii în conformitate cu prezentul regulament nu trebuie să depășească cu mai mult de 30 % valorile maxime prescrise în punctul B 50 și nu trebuie să fie cu mai mult de 10 % sub valorile minime prescrise în punctul 50 V.

2.6.2. Încercarea privind adeziunea eventualelor acoperiri

Dispersorul eșantionului de far nr. 2 este supus încercării descrise la punctul 2.5 de mai sus.

3. CONTROLUL CONFORMITĂȚII PRODUCȚIEI

3.1. În ceea ce privește materialele utilizate pentru fabricarea dispersoarelor, conformitatea cu prezentul regulament a farurilor de serie este confirmată dacă:

3.1.1. după încercările de rezistență la agenți chimici și de rezistență la detergenți și hidrocarburi, suprafața exterioară a eșantioanelor nu prezintă crăpături, ciobiri sau deformări vizibile cu ochiul liber (a se vedea punctele 2.2.2, 2.3.1 și 2.3.2);

3.1.2. după ce au fost supuse încercării descrise la punctul 2.6.1.1, valorile fotometrice în punctele de măsurare indicate la punctul 2.6.1.2 se încadrează în limitele prevăzute în prezentul regulament pentru confirmarea conformității producției.

3.2. Dacă rezultatele încercărilor nu îndeplinesc cerințele, încercările sunt repetate pe un alt eșantion de faruri prelevate aleatoriu.

Apendicele 1

ORDINEA CRONOLOGICĂ A ÎNCERCĂRILOR DE OMOLOGARE

- A. Încercări pe materiale plastice (dispersoare sau eşantioane de materiale furnizate în temeiul punctului 3.2.4 din prezentul regulament).

Eșantioane		Dispersoare sau eșantioane de materiale					Dispersoare							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Încercări														
1.1.	Măsurări fotometrice precizate (punctul 2.1.2)										X	X	X	
1.1.1.	Schimbare de temperatură (punctul 2.1.1)										X	X	X	
1.1.2.	Măsurări fotometrice precizate (punctul 2.1.2)										X	X	X	
1.2.1.	Măsurarea transmisiei	X	X	X	X	X	X	X	X	X				
1.2.2.	Măsurarea difuziei	X	X	X				X	X	X				
1.3.	Agenți atmosferici (punctul 2.2.1)	X	X	X										
1.3.1.	Măsurarea transmisiei	X	X	X										
1.4.	Agenți chimici (punctul 2.2.2)	X	X	X										
1.4.1.	Măsurarea difuziei	X	X	X										
1.5.	Detergenți (punctul 2.3.1)				X	X	X							
1.6.	Hidrocarburi (punctul 2.3.2)				X	X	X							
1.6.1.	Măsurarea transmisiei				X	X	X							
1.7.	Deteriorare (punctul 2.4.1)							X	X	X				
1.7.1.	Măsurarea transmisiei							X	X	X				
1.7.2.	Măsurarea difuziei							X	X	X				
1.8.	Aderență (punctul 2.5)													X

- B. Încercări pe lămpi complete (furnizate în conformitate cu punctul 3.2.3 din prezentul regulament).

Încercări		Far complet	
		Eşantion nr.	
		1	2
2.1. Deteriorare (punctul 2.6.1.1)		X	
2.2. Fotometrie (punctul 2.6.1.2)		X	
2.3. Aderenţă (punctul 2.6.2)			X

Apendicele 2

METODĂ DE MĂSURARE A DIFUZIEI ȘI TRANSMISIEI LUMINII

1. ECHIPAMENT (a se vedea figura)

Fasciculul unui colimator K cu o semidivergență $\beta/2 = 17,4 \times 10^{-4}$ rd este limitat de o diafragmă D_T cu o deschidere de 6 mm, în fața căreia este așezat porteșantionul.

O lentilă convergentă acromatică L_2 , corectată de aberații sferice, leagă diafragma D_T și receptorul R; diametrul lentilei L_2 trebuie să fie astfel încât să nu diafragmeze lumina difuzată de eșantion într-un con cu semiunghiul la vârf $\beta/2 = 14^\circ$.

O diafragmă circulară D_D cu unghiurile $\alpha/2 = 1^\circ$ și $\alpha_{\max}/2 = 12^\circ$ se plasează într-un plan focal imagine al lentilei L_2 .

Partea centrală netransparentă a diafragmei este necesară pentru a elimina lumina care vine direct de la sursa luminoasă. Trebuie să fie posibilă înlăturarea părții centrale a diafragmei fasciculului luminos, astfel încât aceasta să revină exact la poziția sa inițială.

Distanța $L_2 D_T$ și distanța focală F_2 (⁽¹⁾) a lentilei L_2 trebuie alese astfel încât imaginea lui D_T să acopere complet receptorul R.

Pentru un flux incident inițial adus la 1 000 unități, precizia absolută a fiecărei citiri trebuie să fie mai mare decât unitatea.

2. MĂSURĂTORI

Trebuie efectuate următoarele citiri:

Citire	Cu eșantion	Cu partea centrală a D_D	Cantitatea reprezentată
T_1	nu	nu	Fluxul incident la citirea inițială
T_2	da (înainte de încercare)	nu	Fluxul transmis de materialul nou într-un câmp de 24 °C
T_3	da (după încercare)	nu	Fluxul transmis de materialul nou într-un câmp de 24 °C
T_4	da (înainte de încercare)	da	Fluxul difuzat de materialul nou
T_5	da (după încercare)	da	Fluxul difuzat de materialul supus încercării

(⁽¹⁾) Pentru L_2 se recomandă utilizarea unei distanțe focale de aproximativ 80 mm.

Apendicele 3

METODA DE ÎNCERCARE PRIN PULVERIZARE

1. ECHIPAMENTE DE ÎNCERCARE

1.1. Pistol pentru pulverizat

Se utilizează un pistol pentru pulverizat cu apă, prevăzut cu o duză cu un diametru de 1,3 mm și care permite un debit al lichidului de $0,24 \pm 0,02$ l/min, la o presiune de 6,0 bari – 0, + 0,5 bari.

Jetul obținut corespunzător acestor condiții de utilizare trebuie să aibă un diametru de $170 \text{ mm} \pm 50 \text{ mm}$ pe suprafața expusă deteriorării, la o distanță de $380 \text{ mm} \pm 10 \text{ mm}$ față de duză.

1.2. Amestecul pentru încercare

Amestecul pentru încercare este compus din:

nisip de siliciu cu duritatea 7 pe scara Mohs și cu o granulozitate cuprinsă între 0 și 0,2 mm, cu o distribuție practic normală, având un factor unghiular de 1,8-2;

apă, a cărei duritate nu depășește 205 g/m^3 , pentru un amestec care conține 25 g nisip pentru 1 litru de apă.

2. ÎNCERCAREA

Suprafața exterioară a dispersoarelor farurilor este supusă o dată sau de mai multe ori acțiunii jetului de nisip, produs cu mijloacele și în condițiile descrise mai sus, acest jet fiind trimis aproape perpendicular pe suprafața care urmează să fie deteriorată.

Deteriorarea este controlată cu ajutorul unuia sau mai multor eșantioane de sticlă plasate ca referință în apropierea dispersoarelor de încercat. Se stropește cu amestec până când variația difuziunii luminii pe eșantion (eșantioane), măsurată conform metodei descrise în apendicele 2, este astfel încât:

$$\Delta d = \frac{T_5 - T_4}{T_2} = 0,0250 \pm 0,0025$$

Se pot utiliza mai multe eșantioane de referință pentru a se verifica omogenitatea degradării pe întreaga suprafață care urmează să fie încercată.

Apendicele 4

ÎNCERCAREA DE ADEZIUNE A BENZII ADEZIVE

1. SCOP

Prezenta metodă are ca scop determinarea, în condiții standard, a forței liniare de adeziune a unei benzi adezive pe o placă de sticlă.

2. PRINCIPIU

Se măsoară forța necesară pentru a dezlipi o bandă adezivă de pe o placă de sticlă la un unghi de 90°.

3. CONDIȚII ATMOSFERICE SPECIFICATE

Mediul ambiant trebuie să fie de 23 °C ± 5 °C și 65 ± 15 % umiditate relativă (RH).

4. EPRUVETE

Înainte de încercare, rola-eșantion a benzii adezive se condiționează timp de 24 de ore în atmosfera specificată (a se vedea punctul 3 de mai sus).

Din fiecare rulou se încearcă 5 epruvete de 400 mm lungime fiecare. Epruvetele sunt prelevate din rulou după ce primele 3 înfășurări au fost îndepărtate.

5. PROCEDURA

Încercarea se efectuează în condițiile atmosferice specificate la punctul 3.

Se prelevează cele 5 epruvete derulând radial banda cu o viteză de aproximativ 300 mm/s, apoi acestea sunt aplicate în următoarele 15 secunde după cum urmează:

Se aplică progresiv banda pe o placă de sticlă prin frecare longitudinală ușoară cu degetul, astfel încât să nu existe nici o bulă de aer între bandă și placa de sticlă, dar fără a exercita o presiune semnificativă.

Se lasă ansamblul să stea timp de 10 minute în condițiile atmosferice specificate.

Se dezlipește epruveta de pe placa de sticlă pe o lungime de aproximativ 25 mm, într-un plan perpendicular pe axa epruvetei.

Se fixează sticla și se îndoaie capătul liber al benzii înapoi la 90°. Se aplică o forță astfel încât linia de separare dintre placă și bandă să fie perpendiculară pe această forță și perpendiculară pe placă.

Se trage de bandă pentru a o dezlipi cu o viteză de 300 mm/s ± 30 mm/s și se înregistrează forța necesară.

6. REZULTATE

Cele cinci valori obținute se aranjează în ordine și se calculează valoarea medie ca rezultat al măsurătorii. Această valoare trebuie să fie exprimată în newtoni pe centimetru de lățime a benzii.

ANEXA 7

CERINȚE MINIME PRIVIND EȘANTIONAREA EFECTUATĂ DE UN INSPECTOR

1. GENERALITĂȚI
 - 1.1. Cerințele de conformitate sunt considerate a fi îndeplinite din punct de vedere mecanic și geometric, în conformitate cu cerințele prezentului regulament, după caz, dacă diferențele nu depășesc abaterile de fabricație inevitabile.
 - 1.2. În ceea ce privește performanțele fotometrice, nu este contestată conformitatea farurilor de serie în cazul în care, în timpul încercării performanțelor fotometrice ale unui far ales aleatoriu și echipat cu o lampă cu incandescență etalon:
 - 1.2.1. nicio valoare măsurată nu se abate, în sens defavorabil, cu mai mult de 20 % de la valorile prescrise în prezentul regulament.
Pentru valorile din zona III, abaterea nefavorabilă maximă poate fi de:
0,3 lux echivalent 20 %;
0,45 lux echivalent 30 %;
 - 1.2.2. și dacă, pentru lumina de drum, HV fiind situat în interiorul isoluxului $0,75 E_{max}$, se respectă o toleranță de + 20 % pentru valorile maxime și de – 20 % pentru valorile minime în ceea ce privește valorile fotometrice în orice punct de măsurare definit la punctele 4.3 și 4.4 din anexa 3 la prezentul regulament.
 - 1.2.3. În cazul în care rezultatele încercărilor descrise mai sus nu sunt conforme cu cerințele, farul este supus din nou încercărilor, utilizându-se o altă lampă cu filament standard.
 - 1.2.4. Nu se iau în considerare farurile care prezintă defecte vizibile.
 - 1.3. Coordonatele cromatice trebuie să fie respectate atunci când farul este echipat cu o lampă cu filament la temperatura de culoare conformă cu etalonul A.

Performanțele fotometrice ale unui far care emite lumină galben-selectiv atunci când este echipat cu o lampă cu filament incoloră se înmulțesc cu 0,84.
2. PRIMA EȘANTIONARE

La prima eșantionare, se aleg la întâmplare patru faruri. Primul eșantion, constituit din două dispozitive, este marcat cu litera A, iar al doilea eșantion, constituit din două dispozitive, este marcat cu litera B.

 - 2.1. Conformitatea nu este contestată
 - 2.1.1. După efectuarea procedurii de eșantionare indicată în figura 1 din prezenta anexă, conformitatea farurilor de serie nu este contestată în cazul în care abaterile valorilor măsurate pe faruri, în sens defavorabil, sunt următoarele:
 - 2.1.1.1. eșantionul A

A1: pentru un far	0 %
pentru un far, nu mai mult de	20 %
A2: pentru ambele faruri, peste	0 %
dar nu mai mult de	20 %
se trece la eșantionul B	
 - 2.1.1.2. eșantionul B

B1: pentru ambele faruri	0 %
--------------------------	-----

2.2. Conformitatea este contestată

2.2.1. După efectuarea procedurii de eşantionare indicată în figura 1 din prezenta anexă, conformitatea farurilor de serie este contestată şi i se cere producătorului să îşi alinieze producţia în conformitate cu cerinţele (alinieri) în cazul în care abaterile valorilor măsurate pe faruri sunt următoarele:

2.2.1.1. eşantionul A

A3: pentru un far, nu mai mult de	20 %
pentru celălalt far, peste	20 %
dar nu mai mult de	30 %

2.2.1.2. eşantionul B

B2: în cazul A2	
pentru celălalt far, peste	0 %
dar nu mai mult de	20 %
pentru un far, nu mai mult de	20 %
B3: în cazul A2	
pentru un far	0 %
pentru celălalt far, peste	20 %
dar nu mai mult de	30 %

2.3. Retragerea omologării

Conformitatea este contestată şi se aplică punctul 11 în cazul în care, ca urmare a procedurii de prelevare indicate în figura 1 a prezentei anexe, abaterile valorilor măsurate pe faruri sunt următoarele:

2.3.1. eşantionul A

A4: pentru un far, nu mai mult de	20 %
pentru celălalt far, peste	30 %
A5: pentru ambele faruri, peste	20 %

2.3.2. eşantionul B

B4: în cazul A2	
pentru celălalt far, peste	0 %
dar nu mai mult de	20 %
pentru celălalt far, peste	20 %
B5: în cazul A2	
pentru ambele faruri, peste	20 %
B6: în cazul A2	
pentru un far	0 %
pentru celălalt far, peste	30 %

3. REPETAREA EȘANTIONĂRII

În cazul eșantioanelor A3, B2 și B3, este necesar să se efectueze o nouă eșantionare, alegând un al treilea eșantion C compus din două faruri și un al patrulea eșantion D compus din două faruri, alese din stocul produs după punerea în conformitate, în termen de două luni de la notificare.

3.1. Conformitatea nu este contestată

3.1.1. După efectuarea procedurii de eșantionare indicată în figura 1 din prezenta anexă, conformitatea farurilor de serie nu este contestată în cazul în care abaterile valorilor măsurate pe faruri sunt următoarele:

3.1.1.1. eșantionul C

C1:	pentru un far	0 %
	pentru un far, nu mai mult de	20 %
C2:	pentru ambele faruri, peste	0 %
	dar nu mai mult de	20 %
	se trece la eșantionul D	

3.1.1.2. eșantionul D

D1:	în cazul C2	
	pentru ambele faruri	0 %

3.2. Conformitatea este contestată

3.2.1. După efectuarea procedurii de eșantionare indicată în figura 1 din prezenta anexă, conformitatea farurilor de serie este contestată și i se cere producătorului să își alinieze producția în conformitate cu cerințele (alinieri) în cazul în care abaterile valorilor măsurate pe faruri sunt următoarele:

3.2.1.1. eșantionul D

D2:	în cazul C2	
	pentru celălalt far, peste	0 %
	dar nu mai mult de	20 %
	pentru un far, nu mai mult de	20 %

3.3. Retragerea omologării

Conformitatea este contestată și se aplică punctul 11 în cazul în care, ca urmare a procedurii de prelevare indicate în figura 1 a prezentei anexe, abaterile valorilor măsurate pe faruri sunt următoarele:

3.3.1. eșantionul C

C3:	pentru un far, nu mai mult de	20 %
	pentru celălalt far, peste	20 %
C4:	pentru ambele faruri, peste	20 %

3.3.2. eșantionul D

D3:	în cazul C2	
	pentru un far, 0 % sau peste	0 %
	pentru celălalt far, peste	20 %

4. MODIFICAREA POZIȚIEI VERTICALE A LINIEI DE SEPARARE

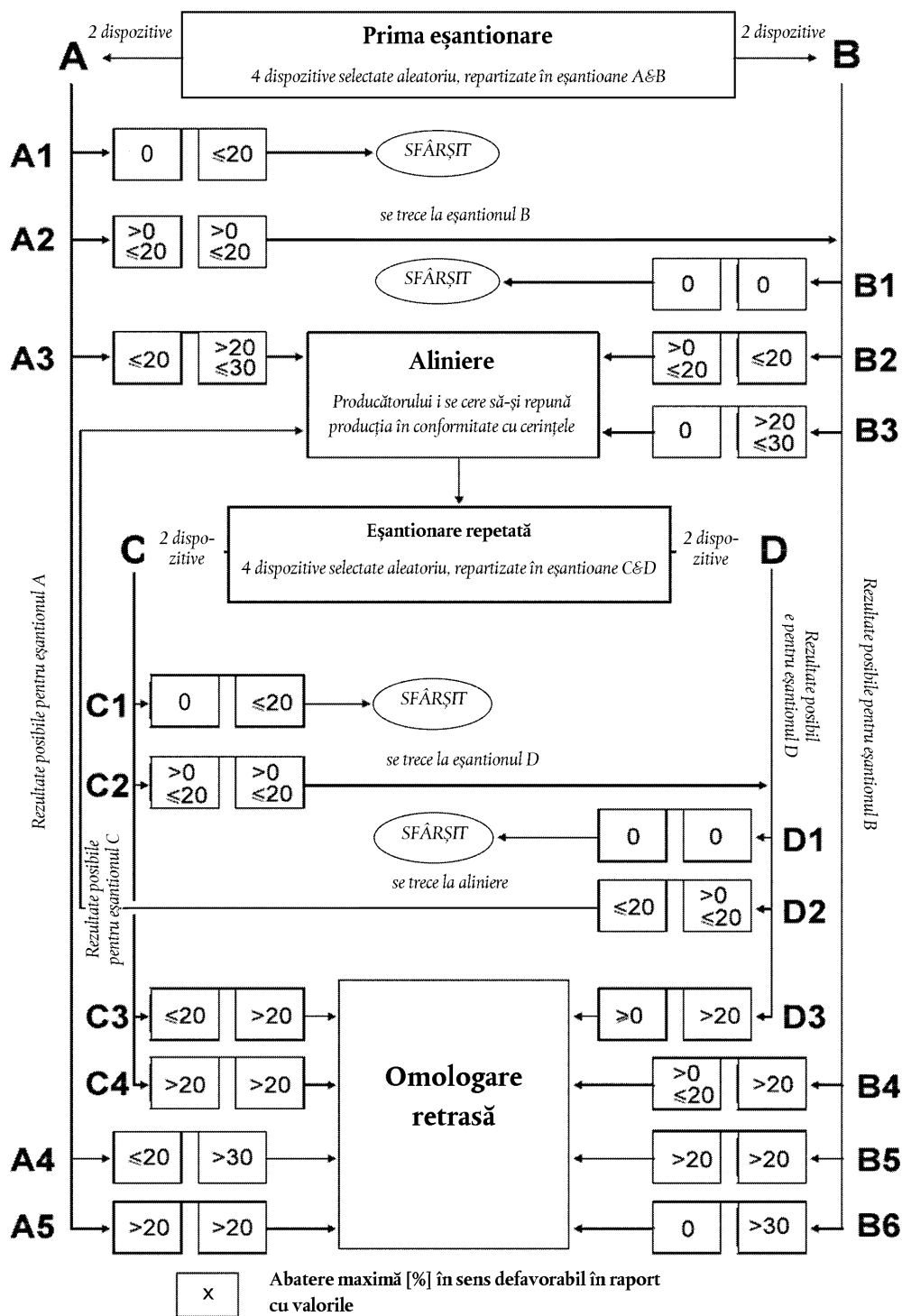
În privința verificării schimbării poziției verticale a marginii de separație sub influența căldurii, se aplică următoarea procedură:

După prelevarea eșantioanelor în conformitate cu figura 1 din prezenta anexă, un far din eșantionul A este supus încercărilor în conformitate cu procedura prevăzută la punctul 2.1 din anexa 4, după ce a fost supus de trei ori consecutiv ciclului definit la punctul 2.2.2 din anexa 4.

Farul este considerat acceptabil dacă Δr nu depășește 1,5 mrad.

Dacă această valoare depășește 1,5 mrad, dar este cel mult egală cu 2,0 mrad, al doilea far al eșantionului A este supus încercării, iar media valorilor absolute înregistrate pentru cele două eșantioane nu trebuie să depășească 1,5 mrad. Cu toate acestea, în cazul în care această valoare de 1,5 mrad nu este respectată pentru eșantionul A, cele două faruri din eșantionul B sunt supuse aceleiași proceduri, iar valoarea Δr pentru fiecare dintre ele nu trebuie să depășească 1,5 mrad.

Figura 1

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO